

Ա. ՏԵՐ-ՂԵՎՈՒԹՅԱՆ

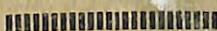
-7-350

ՅԵՐԱԺԱՏՈՒԹՅԱՆ

ՏԱՐԻԱԿԱՆ ԹԵՈՐԻԱՅԻ

ԴԱՍԱԳԻՐՔ

11346
38

ՊԵՏԱԿԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹՅՈՒՆ

ՅԵՐԵՎԱՆ -- 1930

78
Մ-45

~~10~~
m-45.

992

Հ - 2008

Ա. ՏԵՐ-ՂԵՎՈՆԴՅԱՆ

2013 Կ Ա Բ Ա

ՅԵՐԱՎԵՏՈՒԹՅԱՆ

11397

ՏԱՐՐԱԿԱՆ ԹԵՈՐԻԱՅԻ

ԴԱՍԱԳԻՐՔ

880
88

11397

ՊԵՏԱԿԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹՅՈՒՆ

ՅԵՐԵՎԱՆ - 1930

I. ԶԱՅՆ (ՀՆՉՅՈՒՆ)

Զայն կոչվում ե այն բոլորը, ինչ վոր ընդունում են մեր ականջը, ալսինքն՝ այն բոլոր տարբեր տպագորությունները, վորոնք առաջանում են մեր լողական նրարդերի գրգիռից, ինչպես, որինակ՝ աղմուկ, գոռոց, լեռգ, նվազ։ Դոյլություն ունի ձայնի լերկու հիմնական տեսակ՝ յերածական և վոչ յերածական։

Յերաժշտական ձայն կոչվում ե այն ձայնը, վորն անկախ, առանձին, առանց ուրիշ ձայնի, ունի վորութարձություն, ինչպես, որինակ՝ այն ձայնները, վորոնք վերաբարդրվում են մարդկային ձայնով (վոկալ յերաժշտություն) և յերաժտական գործիքներով (գործիքային յերաժտություն)։ Մյուս բոլոր ձայնները, վորոնք չունեն վորոշ բարձրություն, որինակ՝ անիվի գորգոցը, կոչվում են վոչ-յերաժտական ձայներ*)։

Յերաժտական ձայնի բնորոշ հատկություններն են—ա) տեխնոլոգիանը, ալսինքն՝ ավելի կամ պահի համեկուրյունը կամ շարունակելի լինելը, բ) տեմբրը, այսինքն՝ ձայնի յերանգը, վորը լինում ե տարբեր, նայած վերաբարդրության միջոցին (մարդկային ձայն, գործիքի ձայն), շ) ուժը—ավելի կամ պակաս մեղմ լինելու հատկու-

*) Լսողական զգայարանքով ապավորությունները զրոխ ճիշտ ստանալու ընդունակությունը կոչվում է յերաժտական լըստրություն։ Բոլոր մարդկի միատեսակ չեն ոժտված ընական լըստրությամբ և միատեսակ ընդունակություն չունեն ճիշտ լսելու ձայնը։ առանձին կամ տարբեր հաջորդականություններով։ Այն անհատները վորոնք ոժտված են յերաժշտական լսողությամբ, հեշտությամբ, արագ ու ճիշտ կրկնում են վորեն գործիքի վրա վերցրած ձայնները թե առանձին և թե նըրանց հաջորդականությունները։ Խօկ բացարձակ լողության տեր մարդկի, առանց գործիքի ոգնության կարողանում են վորոշել ամեն տեսակի լսելի ձայնի բարձրությունը։

309-2008

Հրատ. № 1154

Գրասեպ. № 2765 (բ) Պատ. № 327 Տիրամ 2000

Գետհատի Յերկրորդ Տպարան Յերևանում

թյունը, դ) բարձրությունը—ձայնի սաստկության աստիճանը:

Յերածուա- § 2. Յերածուարյան մեջ գոյություն ունեն յոթ կամ ձայնեն հիմնական ձայներ, վորոնք ունեն իտալական անուն-
րի անուններ,—դո, րե, մի, ֆա, սոլ, լի, սի կամ լատինա-
կան տառերով՝ ս, դ, է, ֆ, ց, ա, հ և կրկնվում են պար-
բերաբար ամեն մի ութերորդ նոտայի վրա, տարբեր
բարձրությունների վրա: Այդ տարբեր բարձրության,
բայց միասին ձայնը, ութերորդ նոտան, վոր կրում ե
տվյալ նոտայի անունը, կոչվում ե տվյալ նոտայի վե-
րաբերմամբ ոկտավային ձայն կամ ոկտավ (լատինա-
կան օօցտո—ութ բառից):

Ոկտավանեն- § 3. Ոկտավայի կազմի մեջ մտնող յուրաքան-
րը աստի- չյուր ձայնի տեղը, իր մոտ գտնվող ձայնի վերաբեր-
ծանեների մամբ, կոչվում ե աստինան: Ոկտավայի մեջ ինչքան
բաժանեների հիմնական ձայն գոյություն ունի, այնքան ել աստի-
ճան գոյություն ունի, այսինքն՝ յոր աստինան: Ութե-
րորդ աստիճանը հաշվում ենք ասածին աստիճանի
կրկնողություն, տարբեր բարձրության վրա, վորի
համար ել կոչվում ե ութնչակ կամ ոկտավ: Այս բո-
լորից պարզ ե, վոր ամրող յերաժշտական միստեմը
բաժանվում ե ոկտավաների (ութնյակների), վորը մեզ
հնարավորություն ե տալիս բազմաթիվ յերաժշտա-
կան ձայների մեջ սահմանափակվել միայն յոթ ա-
նուններով, վոր իր հերթին հեշտացնում ե ձայնի
բարձրությունը վորոշելը, ինչ բարձրության ել վոր
նա լինի:

Ոկտավանեն- § 4. Ամենացածր ոկտավան կոչվում ե սուրկօն-
րի անունները տրոկտավական կամ կրկնակի կոնտրոկտավա, հետո գալիս են
կոնտրոկտավա, մեծ ոկտավա, փոքր ոկտավա, առաջին ոկ-
տավա, յերկրորդ ոկտավա: Զայները տառերով արտա-
հայտելու հետեւալ ձեւ գոյություն ունի, վոր հիմա
գործածական չե, —սուրկոնտրոկտավայի, կոնտրոկտա-
վայի և մեծ ոկտավայի ձայները գրվում են մեծասա-
ռերով և, յերբ ուղղում են արտահայտել ձայնը սուրկոն-
տրոկտավայի մեջ, ընդգծում են տառը յերկու գծիկով,

իսկ ձայնը կոնտրոկտավայի մեջ՝ մեկ գծիկով և մեծ ոկ-
տավայի մեջ՝ առանց գծիկի:

Սուրկոնտրոկտավա C, D, E, F, G, A, H,
Կոնտրոկտավա C, D, E, F, G, A, H,
Մեծ ոկտավա C, D, E, F, G, A, H.

Մնացած ոկտավաները ձայները, այսինքն՝ փոքր,
առաջին, յերկրորդ, յերրորդ, չորրորդ ոկտավաների,
գրվում են փոքրատառ, և փոքր ոկտավայի ձայները
գրվում են առանց գծիկի, իսկ մյուս ոկտավաներինը
գծիկներով՝ վրայից կամ տակից:

Փոքր ոկտավա c, d, e, f, g, a, h,
Առաջին » c, d, e, f, g, a, h, կամ c, d, e, f, g, a, h,
Յերկրորդ » c, d, e, f, g, a, h, » c, d, e, f, g, a, h,
Յերրորդ » c, d, e, f, g, a, h, » c, d, e, f, g, a, h,
Չորրորդ » c, d, e, f, g, a, h, » c, d, e, f, g, a, h,

II. ԶԱՅՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ (ՆՈՏԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ)

Զայնանիւ-
(նոտա-
ներ)

§ 5. Զայներն արտահայտելու վերոհիշյալ միջու-
ցը՝ այսինքն՝ մեծաստաների ու փոքրատաների միջոցն
առաջացնում ե տայն անհարմարությունը, վոր նրան-
ցով արտահայտվում ե միայն ձայնի մի հատկությու-
նը, այն ե՝ նրա բարձրությունը:

Դրա համար ել յերաժշտական գործնականության
մեջ, թղթի վրա յերածական ձայները նշանակելու հա-
մար, զոր են ածվում փորու նշաներ, փորու կոչվում
են նոտաներ կամ ձայնանիւներ, փորու յեվ ննարավո-
րություն են տալիս արտահայտելու ձայնի վոչ միայն
բարձրությունը, այլեվ նրա տեղորոշությունը, իսկ ոժան-
դակ նշաններով միասին՝ ձայնի ուժը և գանազան
նկուանսները. նոտայի նշանը կամ նոտան ձվածն ե,
և նայած նրա տեղորոշյանը, ձվածն արտահայտ-
վում ե տարբեր կերպով:

Տնողության միավոր համարվում ե ամբողջ նո-
տան, ամրող նոտան հավասար ե յերկու կես նոտայի,
ամեն մի կեսն իր հերթին՝ յերկու հառորդի, քառորդը՝

յերկու ուրերորդի, ութերրդը՝ յերկու տասնվեցերորդի, տասնվեցերորդը՝ յերկու յերեսուներկույթորդի, յերեսուներկույթորդը՝ յերկու վարսունչորրդի:

Նոտայի տեսայի վագոնայի մասին

§ 6. Նոտայի տեսայի մասին հասկացողությունն անփոփոխ հասկացողություն չե, այլ հարաբերական այսպես, որինակ՝ ամբողջ նոտայի տեսայի մասին յերկու լինում և տարբեր, նայած յերաժշտական յերկի բնույթին կամ կատարման արագության: Իսկ տարբեր տեսայի մասին նոտաների փոխադարձ հարաբերությունն անփոփոխ հասկացողություն ե. որինակ՝ կես նոտայի տեսայի մասին կամ չորս նոտայի մասին ամբողջ նոտայի տեսայի մասին յերկու անգամ պակաս և ամբողջ նոտայի տեսայի մասին յերկու անգամ պակաս և ամբողջ նոտայի մի կես նոտան կհնչի յերկու վայրկան: Յեթե փոխանք ամբողջ նոտայի տեսայի մասին ժամանակը, համապատասխան դրան կիոխվի և ավելի փոքր նոտաների—կեսերի, քառորդների—տեսայի ժամանակը, թեև դրանց փոխադարձ հարաբերությունը մնում է նույնը:

Նոտայի բաժանման մասին

§ 7. Ամբողջ նոտան պարունակում ե իր մեջ յերկու կես նոտա, չորս քառորդական, ութ ութերրդական, տասնվեց տասնվեցերորդական, յերեսուներկույթորդական և վաթունչորդ վաթունչորդական:

Սիմեատիկ որինակ

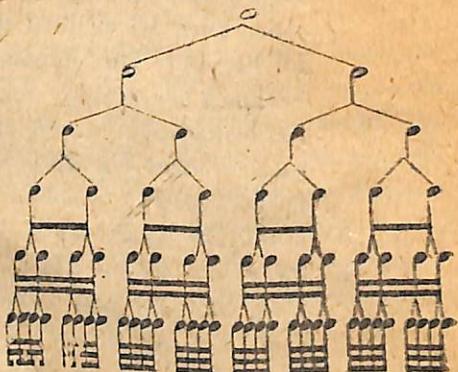
Ամբողջ նոտան ունի՝
յերկու կես նոտա . . .

չորս քառորդական . . .

ութը ութերրդական

16 տասնվեցերորդական . . .

32 յերեսուներկույթը . . .

Նոտաների բաժանման մասին

§ 8. Նախորդ գլխում լեզան ուղիղ յերկու մասի տեսայի բաժանմելու դեպքեր, և տեսանք, վոր յուրաքանչյուր քյան փոքրացնելու մասին յերկու կարելի յերաժանական մասի, այսինքն՝ գույզ մասերի, բայց կարող են և պատահել դեպքեր, յերբ վորեւ մասը, որինակ՝ մի քառորդը մենք բաժանենք վոչ թե յերկու, այլ յերեւ մասի, այսինքն մասերի կինտ թվի, որինակ՝ մի քառորդը բաժանենք յերեւ մասի, վորոնց տեսայի գումարը հավասար կլինի յերկու ութերրդականների տեսայի մասին: Այդպիսի յեռամաս բաժանման յերեւ նոտաների խումբը կոչվում է տրիոլ: Տրիոլները զըրելիս սովորաբար միացնում ենք աղեղող և վրան նըշանակում յերեւ թիվը: Այս յերեւ նոտաների տեսայի գումարը հավասար կլինի յերկմաս բաժանման նույնպիսի նոտաների տեսայի:

$$\overbrace{\rho \rho}^3 \rho = o, \quad \overbrace{\rho \rho}^3 \rho = \rho, \quad \overbrace{\rho \rho}^3 \rho = \rho, \quad \overbrace{\rho \rho}^3 \rho = \rho \quad \text{և այլն}$$

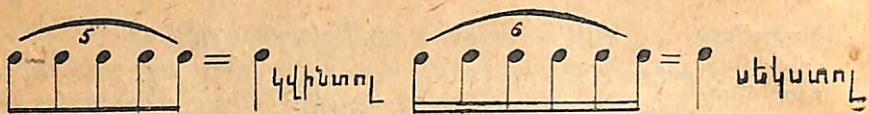
Պետք ե ասել, վոր տրիոլներ հասկացողության մեջ մտնում ե յեռամաս բաժանման ամեն տեսակի խմբավորում. պառզաները*) նույնպես կարող են մանել տրիոլների կազմի մեջ, փոխարինելով յերեւ նոտայից մեկին կամ յերկուսին:

Տրիոլի ամեն մի նոտան յեթե բաժանենք յերկու հավասար մասի, կստանանք սեխտոլ:

Յեթե, փոխանակ չորս հավասար նոտայի, վերցնենք հինգ նոտա, — կլինի կլինետոլ, վեց նոտան՝ սեխտոլ, յոթ նոտան՝ սեպտեմտոլ, ինն նոտան՝ ենվեմտոլ և այլն:

Այդպիսի կամավոր կերպով կազմված խմբավորումների մենք հանդիպում ենք հաճախ ժամանակակից յերաժշտության մեջ. իհարկե այստեղ չենք թվի այդպիսիները. ամեն մի ուսանող պրակտիկակալում կը ծանթանա այդտեսակի խմբավորումների բոլոր ձևերին:

*) § 12. Պառզաներ:

Յեռամաս չափի ժամանակ յերբեմն հանդիւ պում են յերկմաս չափի խմբեր, վորոնք հավասար են օրենց չափով յերեք նոտայի. այդ խմբավորումները կոչվում են դուռներ:

Նոտաների § 9. Յերբ ցանկալի լինի վորեւ նոտայի տեղականությունը մեծացնել, այն ժամանակ այդ նոտայի աջ քանի մեծացնում ենք այդտեսակ մի նոտա ևս և միացնում ենք նախընթաց նոտայի հետ աղեղով, վորը կոչվում է լիգա կամ լիգատուրա:

Միատեսակ նոտաները լիգայով միացնելու ժամանակ յերկրորդ նոտան առանձին չի վերցվում, այլ առաջին նոտայի վրա ավելանում է յերկրորդ նոտայի տեղությունը միայն:

§ 10. Լիգատուրայից (legato) բացի, նոտայի տեղությունը կարող է ավելանալ և կետով. կետը դրվում է նոտայի մոտ աջ կողմից և ավելացնում եր մոտ գտնված նոտայի վրա այդ նոտայի տեղության կեսը. որինակ՝

$\text{O} = \text{o} \sim \text{p}$, $\text{p} = \text{p} \sim \text{o}$,

$\text{r} = \text{r} \sim \text{e}$, $\text{e} = \text{e} \sim \text{r}$ և այլն

Յերբեմն գործ է ածվում և յերկրորդ կետը և այդ դեպքում յերկրորդ կետն ավելացնում են նոտայի մոտի առաջին կետի տեղության կեսը, որինակ՝

$\text{o} \cdots = \text{o} \sim \text{r} \sim \text{p}$, $\text{p} \cdots = \text{p} \sim \text{r} \sim \text{e}$, $\text{r} \cdots = \text{r} \sim \text{l} \sim \text{e}$ և այլն

Պատք և ասել վոր լիգատուրայով նոտայի տեղությունը կարելի է մեծացնել և ավելի պակաս չափով, բայ նրա կեսն է, մինչդեռ կետն ավելացնում ե միշտ վորությունը այն նոտայի, վորի մոտ վոր դըրված է:

Ֆերմատ

§ 11. Բայի կետից և լիգատուրայից նոտայի տեղությունը կարելի է մեծացնել և ֆերմատով միջոցով, վորը դրվում է նոտայի գլխին և ցուց և տալիս, թե տվյալ նոտան պետք է պահել ավելի յերկար ժամանակ. թե լիգատուրան և թե կետը ցուց են տալիս վորոշ տեղությունն, մինչդեռ ֆերմատոն վորոշ չափ չի ցուց տալիս, այլ կախված է կատարողի ցանկությունից:

Պառագա

§ 12. Լոռության նշանները յերաժշտության մեջ կոչվում են պառագներ. պառագների տեղությունը նույնպես հաշվում ենք ինչպես նոտաների տեղությունը, որինակ՝ ամբողջ նոտային համապատասխանում է ամբողջ պառագ, կես նոտային՝ կես պառագ և այլն:

Պառագա, վոր փոխարինում է ամբողջ նոտային

»	»	»	»	կ. լ. ս.	»
»	»	»	»	$1/4$	»
»	»	»	»	$1/8$	»
»	»	»	»	$1/16$	»
»	»	»	»	$1/32$	»
»	»	»	»	$1/64$	»

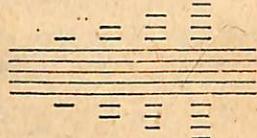
Նոտային սիսեմ կամ հիգագիծ

§ 13. Ինչպես վոր տառային նշանները—c, d, e, f, g, a, h—արտահայտում են թղթի վրա յերաժշտական ձայնի միայն մի հատկությունը, այսինքն ձայնի բարձրությունը, նոտային նշանները, կամ նոտաներն առանձին արտահայտում են յերաժշտական ձայնի մի հատկությունը միայն, այն են նրա տեղությունը. Վորպեսզի ձայնի տեղությունը հետ միասին արտահայտվի և նրա բարձրությունը, նոտան դրվում ե նոտային սիսեմի կամ հնգագծի վորոշ տեղում. Հըն-

գագիծը բաղկացած է զուգահեռ գնացող նինգ հորիզոնական գծերից:

Վորպեսզի հնգագծի վրա նոտաները ցույց տան ձիշտ կերպով վորոշ բարձրություն, պետք է պայմանական կերպով նշանակել մի վորեւ ձայնի տեղը, այսինքն՝ պայմանավորվել, թե այս-ինչ ձայնը հնգագծի վրա բռնում է այս-ինչ տեղը: Մի ձայնի տեղը վորոշելուց հետո մենք հնարավորություն ենք ունենում հնգագծի վրա, գանվող մյուս նոտաների բարձրությունն ել վարոշել: Այսպիս, որինակ՝ յեթե մենք զիտենանք, վոր հնգագծի յերկրորդ տողի վրա գտնվում է սոլ նոտան, ուրեմն հարեւան վերելի նոտան, յերկրորդ և յերրորդ գծերի մեջ կլինի լա նոտան, իսկ դեպի ցած, առաջին և յերկրորդ գծերի մեջ կլինի ֆա նոտան:

Հնգագծի վրա կարելի յե տեղափորել միայն 11 ձայն, այնինչ մեր զործածական ձայներն ավելի շատ են: Զայները լինում են բարձր, միջին, ցածր. և վորպեսզի այս բոլոր զործածական ձայները տեղափորենք հնգագծի վրա, այսինքն՝ հնգագիծը լայնացնենք, ոգտվում ենք պայմանական նշանից, այն և հնգագծի վերելի և ներքելից ավելացնում ենք փոքրիկ գծեր, վորոնք կոչվում են օժանդակ գծեր:

Բանալի- ներ

§ 14. Սակայն ոժանդակ գծերի մեծ քանակությունը դժվարացնում է նոտաների ընթերցումը: Ենչպես վերն ասացինք, վործածական ձայները շատ են, և հնգագծի վրա նրանց գործածությունը կպահանջեր չափազանց շատ ոժանդակ գծեր. վորպեսզի ավելի պարզեցնենք յերաժշտական ձայների արտահայտությունը, վորոնք և կհեշտանա նոտաների ընթերցումը, յերաժշտության մեջ գործածում ենք հատուկ պայմանական նշաններ, վորոնք կոչվում են բանալիներ: Այդ

բանալիներից ամենաշատ գործածականներն են՝ ջութակի բանալի (սոլ բանալի) և բասի բանալի (Փարանալի): Դրանք առաջ են յեկել հետեւալ ձևով՝ յերկու հնգագիծ՝ գրված մեկը մյուսի յետերից, միացված են մի ընդհանուր նոտայով, առաջին ոկտավակի դռնոտայով, վորը միաժամանակ թե ներքելի հնգագծի ամենաբարձր նոտան և և թե վերելի հնգագծի ամենացածր նոտան: Յեթե դասավորենք նոտաները, առաջին ոկտավայի դո-լից աստիճաններով դեպի վեր, յերկրորդ տողի վրա կստանանք սոլ նոտան. այստեղից ել կոչվում է սոլի բանալի , վորը շրջափակում է չորրորդ տողը:

Այս յերկու բանալիների միջոցով կարելի յե հենգագծի վրա արտահայտել յերաժշտության մեջ գործածվող բոլոր ոկտավաները:

Վերը մատնախշված և ներկայումս գործածվող բանալիներից բացի, առաջ գործ ելին ածվում, մասնավորապես վոկալ յերաժշտության համար (հետագայում և ինստրումենտալ յերաժշտության համար) և ուրիշ բանալիներ, վորոնք նոտային սիստեմը հարամարեցնում ելին մի վորոշ ձայնի: Դրանցից պետք են գիտենալ դո բանալին, վորը դրվելով հնգագծի մեջ:

գծի վրա՝ ցուց ե տալիս առաջին ոկտավայի դու-ի տեղը: Յերե այդ բանալին դրված է առաջին զծի վրա, կոչվում ե սոպրանոլի բանալի, յերրորդ զծի վրա՝ ալտի բանալի, չորրորդ զծի վրա՝ տենորի՝ բանալի:

Այս բանալիների անունները ցուց են տալիս, վոր դրանք գործածվելիս են յեղել համապատասխան ձայների համար: Ինչպես արգեն ասացինք, բանալիներն առաջ են յեկել այն պատճառով, վոր հնարավոր չի յեղել հնգագծի վրա տեղավորել յերաժշտության մեջ գործածվող բոլոր ձայները: Բանալիները մեզ հընարավորություն են տալիս տեղավորել տարրեր բարձրության ձայներ, համաձայն այս կամ այն գործիքի ծագալին, գրեթե առանց ոժանդակ գծերի: Այսպես, որինակ՝ առաջին ոկտավայի դո-ն սոպրանոյի համար (այսինքն՝ ամենաբարձր ձայների համար) հանդիսանում ե ամենացածր նոտան, սոպրանոն կարող ե ալդ առաջին ոկտավայի դո-յից բարձր վերցնել մի ոկտավա և կես ևս, իսկ զեպի ցած վերցնելու կարիք չի նուում: առաջնորդվելով այս տիսակետով՝ դո-յի բանալին դրել են առաջին զծի վրա, վորպեսզի հասրավորություն ունինանք առաջին ոկտավայի դո-յից բարձր հնչած նոտաները տեղավորել մնացած տողերի վրա, առանց ոժանդակ գծերի ոգնության: այսաղից ել առաջին զծի դո-ի բանալին կոչվում ե սոպրանոյի բանալի:

Փոքր ոկտավ

Աս, սի, դո, րե, մի, ֆա, սու լու, սի, դո

Առաջին ոկտավայի դո-ն, ալտի համար (միջին ձայնի համար), հանդիսանում ե վոչ ամենացածր նոտան, ինչպես սոպրանոյի համար եր, այլ միջին, դրա համար ել դո-ի բանալին դնելով յերրորդ տողի վրա,

հնարավորություն ենք ունենում առաջին ոկտավայի դո-ից ցած հնչող նոտաները տեղավորել յերրորդ գըծից ներքեւ յեղող յերկու գծերի վրա, իսկ դո-ից բարձր հնչող նոտաները տեղավորել յերրորդ գծից վերև:

Փոքր ոկտավ

րե, մի, ֆա, սու, սի, դո, րե, մի, ֆա

Տեսնորի ոեղիստրը հնչում ե գրեթե այնպես, ինչպես և սոպրանոյինը, միայն մի ոկտավա ցած, և առաջին ոկտավայի դո-ն տենորի համար հանդիսանում ե արգեն վոչ թե ամենացածր կամ միջին նոտա, ինչպես զա սոպրանոյի և ալտի համար եր, այլ համեմատաբար ավելի բարձր. դրա համար ել դո նոտան, այսինքն դո-ից բանալին դրվում ե չորրորդ գծի վրա:

Փոքր ոկտավ

սի, դո, րե, մի, ֆա, սու, լու, սի, դո, րե

Բացի այս բանալիներից՝ յերաժշտության մեջ գործ ելին ածվում և մեցո-սոպրանոյի, բարիտոնի, բասո-պրոֆունդի և հին ֆրանսիական բանալիներ, բայց ժամանակակից յերաժշտության մեջ այդ բանալիները չեն գործածվում, ինչպես նուե կամաց-կամաց անգործածական են դառնում սոպրանոյի և տենորի բանալիները:

Ժամանակակից յերաժշտության մեջ գործած-

վում են ջութակի, բասի և ալտի բանալիները: Ալտի բանալին գործածվում ե զլխավորապես ինստրումենտալ լեռաժշության մեջ. բայց կլասսիկ լեռաժշտական գրականությանը ծանոթանալու համար անհրաժեշտ ե ծանոթ լինել բոլոր բանալիների հետ:

III. ♡ Ա Փ

Տակ

§ 15. Ամեն մի յերածական յերկ բաժանվում է համաչափ մասերի, վորոնք կոչվում են տակեր և վորոնք բաժանվում են իրարից տակափ գծով:

**Սկզբն
(eaves)**

§ 16. Յեռաժշտական յերկի կատարման ժամանակ, վորպեսզի կարողանանք ամեն նոր տակափի ըսկերը լսել, ընդունված ե շետավորել—ակցենտ դնել տակի առաջին մասի վրա, գրա համար ել տակափի առջին մասը կրչվում ե ուժեղ մաս:

Որդ

§ 17. Ռիթմ կոչվում ե ձայների միատեսակ ու տարբեր տելողուրյան համաչափ հերթականուրյունը, համաչափ հաշվով, վորն իր հիմքում պահպանում է յեռաժշտական յերկը կազմող մեծ ու փոքր մասերի սիմմետրիան:

Չափ

§ 18. Յերկի չափը ցույց է տալիս բանալինց հետո անմիջապես զրվող թվային կոտորակը. կոտորակի համարիչը ցույց է տալիս, թե ինչքան մաս կա տակում, իսկ հայտարարը՝ թե վոր մասն է ընդունված իրեն ժամանակի միավոր: Չափերը բաժանվում են յերեք խմբի՝ 1) պարզ, 2) բարդ, 3) խառն:

Պարզ չափերը բաժանվում են յերկիմաս և յեռամաս չափերի, պարզ յերկմաս չափերին են վերաբերում այնտեսակ չափերը, վորոնց համարիչն է յերկու թիվը.— $\frac{2}{1} \frac{2}{2} \frac{2}{4} \frac{2}{8} \frac{2}{16} \frac{2}{32} \frac{2}{64}$

Պարզ յեռամաս չափերին են պատկանում այն չափերը, վորոնց համարիչն է յերեք թիվը.—

$\frac{3}{1} \frac{3}{2} \frac{3}{4} \frac{3}{8} \frac{3}{16} \frac{3}{32} \frac{3}{64}$

Միքանի պարզ յերկմաս չափերի գումարը

տալիս ե բարդ յերկմաս չափ. որինակ՝

$$\frac{2}{4} + \frac{2}{4} = \frac{4}{4} \text{ (C), } \frac{2}{8} + \frac{2}{8} = \frac{4}{8}, \frac{2}{8} + \frac{2}{8} + \frac{2}{8} = \frac{6}{8}.$$

Միքանի պարզ յեռամաս չափերի գումարը տալիս ե բարդ յեռամաս չափ. որինակ՝

$$\frac{3}{4} + \frac{3}{4} = \frac{6}{4}, \frac{3}{8} + \frac{3}{8} + \frac{3}{8} = \frac{9}{8}.$$

Յերկմաս չափերի և յեռամաս չափերի գումարը կամ յեռամաս ու յերկմաս չափերի գումարը տալիս ե խառն չափ:

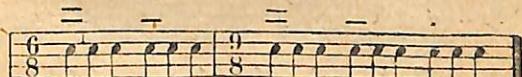
Չափերի սխեման

Պարզ				Բարդ			
Յերկմաս		Յեռամաս		Յերկմաս		Յեռամաս	
2	2	2	2	3	3	3	3
1	2	4	8	1	2	4	8

Յերկմաս				Յեռամաս			
2	2	2	2	3	3	3	3
16	32	64		16	32	64	

Խառն չափ՝ $\frac{5}{1} \frac{5}{2} \frac{5}{4} \frac{5}{8} \frac{7}{8} \frac{7}{16} \frac{11}{16}$ և այլն:

Բարդ չափերում այնքան ուժեղ մաս կա, այսինքն այնքան շեշտված մաս, ինչքան պարզ չափ են պարունակում, միայն այն տարբերությամբ, վոր նրանցից առաջինն ստանում է ավելի ուժեղ շեշտ, քան յերկրորդը. որինակ՝

Կրկնակի բարդ չափ կոչվում է այն չափը, վոր կազմված է յերկու բարդ չափերից:

§ 19. Յեթե մի տակտում հանդիպում են մասը նոտաներ, որինակ՝ ութերորդականներ, տասնվեցերորդականներ, յերեսուներկույթերորդականներ, վաթունչորրորդականներ, այն ժամանակ այդ տեսակ նոտաները միանում են մի ընդհանուր գծով, վորը շատ հեշտացնում է թե կատարումը և թե ընթերցումը: Մանր խմբերի միացումը պիտի համապատասխանի նրանց զլխավոր մասին, վորն արտահայտում է

հայտարարը, այսպես, որինակ՝ յեթե հայտարարը ցույց ե տալիս, վոր իբրև ժամանակի միավոր ընդունված ե մի քառորդականը, այն ժամանակ ավելի մանր նոտաները, ինչպես, որինակ՝ ութերորդականները, տասնվեցերորդականները և այն, պետք ե խմբավորվեն այսպես, վոր ստացվեն մի քառորդականներ, և միացվում են ընդհանուր գծով, և այդ գծի քանի հատ լինելը կախված ե այն բանից, թե զրանք ութերորդական, տասնվեցերորդական, յերեսուներկույերորդական թե վաթսունչորրորդական մասեր են. ութերորդականները միանում են մի գծով, տասնվեցերորդականները՝ յերկու գծով, յերեսուներկույերորդականները՝ յերեք գծով և այն:

Բարդ տակտերում, մանր նոտաները խմբավորեն ժամանակ, աշխատում են խմբերը հավասարեցնել պարզ տակտերի: Ավելի մանր չափերի բաժանման ժամանակ, վորպեսզի կատարումն ավելի հեշտ լինի, միևնույն ժամանակ և շեշտադրության համար, կարիք է զգացվում ստորաբաժանման և կողմանակի մասերի. որինակ՝

Տակտում գտնված պառագաները նույնպես մըտնում են խմբավորութների մեջ: Յերբ այսպես մանր նոտաները միացնում ենք ու վերածում մի խմբի, կոչվում ե զրուպպիրովկա (խմբավորում):

Սինկոս

§ 20. Յերբ ըեւըր տակտի ուժեղ մասից տեղափոխվում է բույլ մասի վրա, կոչվում է սինկոս: Այս տեսակի տեղափոխություն լինում ե այն ժամանակի, յերբ տակտի ուժեղ մասում կամ բոլորովին նոտա չկա, կամ յիթե կա չել, այդ նոտան շարունակությունն է նախորդ ձայնի, վոր գտնվում ե նախորդ պարզ տակտում. ուրիշ կերպ ասած՝ սինկոսն այն նոտան է, վոր

յերեան ե գալիս աակտի թույլ մասի վրա և զնորհիվ իր յերկարության բանում ե հաջորդող տակտի ուժեղ մասը: Մինկոպները կարող են լինել յերկմաս ու յեռամաս չափի՝ թե պարզ և թե բարդ չափի տակտերում:

Նախատակ

§ 21. Յերբեմն յերաժշտական յերկն սկսվում ե վոչ լրիվ տակտով. այդտեսակ վոչ լրիվ տակտը կոչվում ե նախատակ: Նախատակով սկսված յերկի վերջում ևս լինում է վոչ լրիվ տակտ, վորտեղ բացակայում ե տակտի այն մասը, վոր կազմում ե նախատակտ, այսինքն՝ նախատակտը և վերջին տակտը միասին իրենց տեղողությամբ պիտի հավասար լինեն լըրիվ տակտին, համաձայն յերկի չափին. որինակ՝

11397
38

88
88

Տեմպ

§ 22. Յերաժշտական յերկի կատարման արդության աստիճանը կոչվում ե տեմպ. արագության աստիճանն արտահայտող բառերը մեծ մասամբ գործ են ածվում իտալերեն. ամենից շատ գործածական դարձվածքներն են. —

Դանդաղ	Միջակ	Արագ	Շատ արագ
Largo—յերկարացրած	Andante—վոչ շատ դանդաղ	Allegro—արագ	Vivō—աշխատ,
Adagio—շատ ձանը	Moderato—չափովր	Allegretto—ուրիշ	արագ
Lento—դանդաղ	Sostenuto—	Animato—վո-	Presto—շատ ա-
Grave—ձանքա-	զարգած	գորված	րագ
2 բար			

Հայաստանի
Հանրապետության
Գործադրության
Հայաստանի պատմական արժեքի պահպանի համար

3

309-2008

Հայաստանի
Հանրապետության
Գործադրության
Հայաստանի պատմական արժեքի պահպանի համար

Ա. ՍՈՑԱՆԻՔԱՆԻ

Անդրանիկ Ա. ՍՈՑԱՆԻՔԱՆԻ

Այս տերմինները շատ հաճախ գործ են ածվում գերադասական աստիճանով, որինակ՝ vivacissimo, pretissimo, կամ նրանց ավելացվում երօո, meno (քիչ, պակաս) կամ ոռո troppo (վոչ շատ):

Զայնի ուժը § 23. Զայնի ուժի աստիճանը նույնպես նշանակվում է պայմանական նշաններով: —

Forte —ուժեղ (կրճատված՝ f).

Fortissimo —շատ ուժեղ (կրճատված՝ ff)

Poco forte —միջիչ ավելի ուժեղ (կրճ.՝ p. f.)

Mezzo forte —միջակ ուժեղություն (կրճ.՝ m. f.)

Piano —մեղմ (կրճատված՝ p.).

Pianissimo —շատ մեղմ (կրճատ.՝ p. p.)*):

IV. ԱՄԲՈՂՋ ՏՈՆ ՅԵՎ ԿԻՍԱՏՈՆ

Ինչպես վերն ասվեց, յերաժշտության մեջ կայոթ հիմնական ձայն, վորոնք ունեն իտալական անուններ — դո, րե, մի, ֆա, սոլ լյա, սի կամ համապատասխան իտալական անուններին՝ տառերով — с, դ, ե, ֆ, գ, ա, հ: Ամեն մի հիմնական ձայն տարբերվում է մյուս հիմնական ձայնից իր բարձրությամբ. բարձրության տարբերությունը կարող ելլինել ավելի կամ պակաս: Զայների միջի տարածությունը չափվում է տոններով և կիսատոններով:

Կիսատոն § 24. Կիսատոն յեվրոպական յերաժշտության մեջ յեվ ամբողջ կոչվում է յերկու տարբեր ձայների միջի ամենակարճ տարածությունը**): Յերկու կիսատոն կազմում են մի

*) Դասագրքում անհնարին է մեջ բերել բոլոր յերաժշտական տերմինները, վորովհետեւ շատ տեղ կրոնեն: Այն առանողներին, վորոնք հետաքրքրվում են յերաժշտական տերմինությունով, հանձնարարվում են ունենալ ձեռքի տակ յերաժշտական բառարան, որինակ՝ հետեւյալ բառարանները — «Музыкально-энциклопедический словарь» Римана, «Музыкальная терминология» Гарраса, «Спутник музыканта» В. Калафати և ուրիներ:

**) Արևելքի ժողովուրդների յերգերի մեջ պատառմ են ավելի պահանջարկություններ, քան կես տոնն ե. զայն յեպատճառը, վոր մի շարք ժողովուրդների յերգերը ձայնագրելն անհընարին ե, ինչպես անհնարին ե և նրանց կատարումը յեվրոպական գործիքներով:

ամբողջ տոն, և ամբողջ տոնը կարող ե բաժանվել յերկու կիսատոնների: Յոթը հիմնական տոններից յերկուսը կիսատոններ են.

գո՞ւ րե՞ մի՞/2 ֆո՞ւ սո՞լ լյա՞ սի՞/2 (դո)

Դիեզ լիլ § 25. Հիմնական ձայններից ամեն մեկը կարող է ձեւափոխվել ձայնը բարձրացնող կամ իջեցնող նշանի միջոցով: Զայնագրության մեջ ձայնը բարձրացնող նշանը կոչվում է դիեզ, իսկ ձայնն իջեցնող նշանը՝ բեմոլ: այն ձայնները, վորոնք փոխվում են այս նշանների միջոցով, ինքնուրույն աստիճաններ չեն կազմում, գրա համար ել չունեն ինքնուրույն անուններ: Զայնագրության մեջ բարձրացնող ու իջեցնող նշանները գրվում են նոտայի առաջը, բայց կարդացվում են նոտայից հետո, որինակ՝ դո-դիեզ, բե-բեմոլ և այլն:

Թիկար

§ 26. Զայնը բարձրացնելու կամ ցածրացնելու կարիքը կիրականալուց հետո գրվում է դիեզը կամ բեմոլը վոչնչացնելու նշանը, վոր կոչվում է բեկար:

Դուրլիդիեզ

լիլ § 27. Հիմնական ձայնները կես տոն բարձրացնելուց և կես տոն իջեցնելուց բացի, յերաժշտության մեջ գործ ե ածվում և կրկնակի բարձրացում—դուրլիդմոլով. ամեն մի հիմնական աստիճան կրկնակի բարձրացման և կրկնակի իջեցման ժամանակ փոխվում է յերկու կիսատոնի տարածությամբ, այսինքն՝ մի ամբողջ տոնով. որինակ՝ ֆա դուրլիդեզը լողությամբ համապատասխանում է սոլ-ին, լիա դուրլիդեզ՝ սի նոտային և այլն:

Դիեզ նշան . . . # նոտան բարձրացնում է կես տոն.

Դուրլիդիեզ նշան . . . X » » ամբողջ »

Բեմոլ նշան . . . ՚ » իջեցնում է կես »

Դուրլիդմոլ նշան . . . ՚՚ » » ամբողջ »

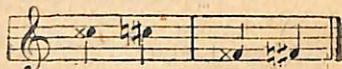
Բեկար նշան . . . ՚՚ » վոչնչացնում է բարձր. և իջեցմ. նշ.

Տառային սիստեմի ժամանակ կես տոն բարձրացման համար այդ տառին ավելացնում են և վահ-

կը, իսկ կես տոն իջեցնելու ժամանակ ավելանում ե
es վանկը. կրկնակի բարձրացման ժամանակ, այսինքն
ամբողջ տոն, ավելանում է isis, իսկ կրկնակի իջեց-
ման՝ eses.

cis— <i>t<small>n</small></i>	#	cisis— <i>t<small>n</small></i>	X
dis— <i>p<small>b</small></i>	#	disis— <i>p<small>b</small></i>	X
eis— <i>m<small>b</small></i>	#	eisis— <i>m<small>b</small></i>	X
fis— <i>f<small>w</small></i>	#	fisis— <i>f<small>w</small></i>	X
gis— <i>u<small>ŋl</small></i>	#	gisis— <i>u<small>ŋl</small></i>	X
ais— <i>l<small>w</small></i>	#	aisis— <i>l<small>w</small></i>	X
his— <i>u<small>h</small></i>	#	hisis— <i>u<small>h</small></i>	X
ces— <i>t<small>n</small></i>	♭	ceses— <i>t<small>n</small></i>	bb
des— <i>p<small>b</small></i>	♭	deses— <i>p<small>b</small></i>	bb
es— <i>m<small>b</small></i>	♭	eses— <i>m<small>b</small></i>	bb
fes— <i>f<small>w</small></i>	♭	feses— <i>f<small>w</small></i>	bb
hes— <i>u<small>ŋl</small></i>	♭	geses— <i>u<small>ŋl</small></i>	bb
as*— <i>l<small>w</small></i>	♭	asas— <i>l<small>w</small></i>	bb
b*— <i>u<small>h</small></i>	♭	bb— <i>u<small>h</small></i>	bb

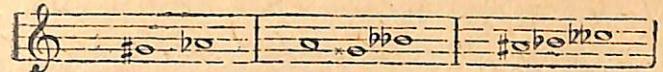
Դուբլիեցները և դուբլիեմուները վոչչացվում
են կրկնակի բեկարով, իսկ յեթե դուբլիեզից կամ
դուբլիեմովից ուղում ենք մեկ դիեզը կամ մեկ բեմովը
վոչչացնել, այն ժամանակ հաջորդ համանուն նոտա-
յի առաջ դնում ենք և բեկար և մեկ դիեզ կամ բեկար
և մեկ բեմով:

Ենարք-
նիզը § 28. Միենույն ձայնը կարելի յե արտահայտել
և տարբեր ձեռվ, փոխելով ձայնը բարձրացնող կամ
իջեցնող նշանները. որինակ՝

*) Բարեհնչյուն լինելու համար այս փոխվում է ասի, և
տառն ընկնում է:

**) Եթե բացառության, hes-ին փոխարինում է ե տառը:

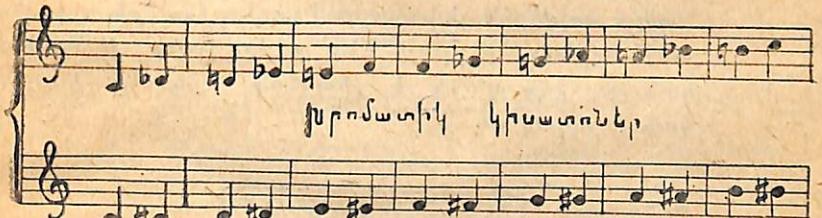

Այն դեպքում, յերբ միենույն հնչյունը, ձայնը
արտահայտվում է թղթի վրա տարբեր ձեռվ և կրում
ե տարբեր անուն, կոչվում է ենիարմոնիզմ: Այն ձայ-
ները, վորոնք տարբեր են անուններով ու գրելու ձե-
զով, բայց միենույնն են լսողության համար, կոչվում
են ենիարմանիկ տներ, իսկ ձայնի արդ փոփոխումը
կոչվում է ենիարմոնիկ փոփոխում:

Խորածիկ
յեկ
դիատոնիկ
դիատոներ

§ 29. Այն կիսատոները, վորոնք կազմվում են
իրար կից աստիճաններից, կոչվում են դիատոնիկ կի-
սատոններ, իսկ այն կիսատոները, վորոնք կազմվում են
նույն աստիճանների վրա, կոչվում են խորածիկ կի-
սատոններ. որինակ՝

Դիատոնիկ կիսատոներ

V. ԳԱՍՏԱՆԵՐ

Դամմաներ
կազմում

§ 30. Աստիճանաբար բարձրացող ձայների շարքը
կոչվում է զամբա. Ժամանակակից գամմայի հիմքը
կազմում ե հին հունական տետրախորդը:

Ցեղախորդ
§ 31. Չորս ձայների տարիանական հաջորդակա-
նությունը կոչվում է տետրախորդ: Տետրախորդները թւ-
զով յերեք ելին, վորոնք տարբերվում ելին իրարից
իրենց կազմությամբ. առաջինը կոչվում եր լիդիա-
կան, յերկրորդը՝ փոլուգիական և յերրորդը՝ դորիա-
կան:

Լիդիական Փռուգիական Բորբիական

Սկզբներում տեսրախորդները ծառայել են դեկտամացիոն ընթերցման համար, իսկ հետագայում, յերաժշտական արվեստի զարգանալով, տեսրախորդները ծառայեցին իբրև հիմք մեր գամմաների և ընդարձակվեցին հետեւալ ձևով: Արդեն գոյություն ունեցող չորս ձայների աստիճանական հաջորդականությունը շարունակվեց հետեւալ չորս ձայների հաջորդականությամբ ևս: Այսպիսով ստացվեց ութ ձայների մի շարք, վոր կոչվում եր հին հունական լադ: Միջին դարերու սկզբներին յերօպացիները վերցրին այդ լագերն առանց վորեւ փոփոխության յենթարկելու: այդ ժամանակից կոչվեցին յելտոպական լադեր: Լադերի այդ սիստեմն իշխում եր մինչև XIX դարը: բոլոր յեկեղեցական լագերից պետք ե գիտենալ յերկուսը—իոնիական և եոլական:

Իոնիական

Եոլական

Ժամանակակից յերաժշտության մեջ գամմաները բաժանվում են յերկու հիմնական տեսակի՝ դիատոնիկ և իոնիատիկ:

Դիատոնիկ § 32. Դիատոնիկ գամման բաղկացած ե ամբողջ գամման տոներից և դիատոնիկ կիսատոներից և իր աստիճանների մեջ իրոմատիզմ չի պարունակում, այսինքն՝ իրոմատիկ կիսատոներ, վոր կազմված ե, ինչպես

հայտնի լի, հինց միանույն աստիճանների վրա: Դիատոնիկ զամմաների յերկու հիմնական տեսակ կամածությամբ մինոր գամման աստիճանների վորոնք բաժանվում են գրեթավոր և կողմնակի աստիճանների և կրում են հետեւալ անունները.

Գամմաների աստիճաններ
§ 33.

Գլխավոր աստիճաններ	
I աստ. ցածր տոնիկա	II աստ. յերկրորդ
IV » սուրբոմինանտ.	III » վերին մեղիանտա
V » դոմինանտ	VI » ցածր »
VIII » բարձր տոնիկա	VII » լուծվող նոտա

Մածոր § 34. Մածոր գամման բաղկացած ե յերկու միանման կազմություն ունեցող տեսրախորդներից և ունի հետեւալ կազմությունը. 1 տոն, 1 տ., $\frac{1}{2}$ տ., 1 տ., 1 տ., 1 տ., $\frac{1}{2}$ տ.:

Գիտենալով այս հաջորդականությունը, հնարավորություն ունենք կազմելու: Նման գամմաներ վորեն տոնից և անհրաժեշտ հաջորդականությունը պահելու համար կործ ենք ածում բարձրացման և իջեցման նըշանները:

Ամեն մի մածոր գամմաի վերկի տեսրախորդը կազմում է հետեւյալ նոր կազմվելիք գամմաի ներքելի տեսրախորդը, և այսպիսով նոր գամմաի հիմնական տոնը լինում է իր նախընթաց գամմայի V աստիճանը. ուրիշ կերպ ասած՝ ամեն մի գամմալի V աստիճանը գառնում է հետեւյալ գամմայի հիմնական նոտան: Որինակ՝ վերցնենք գումաժոր գամմայի վերին

տետրախորդը—սոլ, լիա, սի, դո. շարունակենք կառուցել նոր գամման, ավելացնելով դրա վրա վերին տետրախորդը, վերը ցույց տված տոների ու կիսատոների հաջորդականությունը պահելով, վորի համար անհրաժեշտ ե բարձրացնել վերին տետրախորդում ֆա նոտան, այսինքն՝ նոր գամմայի V/I աստիճանը. այսպիսով ստանում ենք նոր գամմա սոլ, լիա, սի, դո, րե, մի, ֆա-դիեզ, սոլ, այսինքն՝ սոլ-մաժոր մի բարձրացնող նշանով, այն ե՛ ֆա-դիեզ: Յեկ այսպես, յեթե սոլ-մաժոր գամմայի վերին տետրախորդը—րե, մի, ֆա-դիեզ, սոլ—ընդունենք իրրե ներքեւ տետրախորդ հետեւալ գամմայի և վրան ավելացնենք նոր վերին տետրախորդ լիա, սի, դո-դիեզ, րե, տոների և կիսատոների անհրաժեշտ հաջորդականությունը պահելու համար V/I աստիճանի դո-ն բարձրացնում ենք: Այսպիսով ստանում ենք և յերկրորդ գամման րե-մաժոր յերկու դիեզով—ֆա-դիեզ և դո-դիեզ. նույն ձևով կազմվում են և հետեւալ գամմաները—լիա-մաժոր յերեք դիեզով (ֆա, դո, սոլ), մի-մաժոր չորս դիեզով (ֆա, դո, սոլ րե, լիա), սի-մաժոր հինգ դիեզով (ֆա, դո, սոլ րե, լիա) և ֆա-դիեզ-մաժոր վեց դիեզով (ֆա, դո, սոլ րե, լիա, մի):

Յեթե շարունակենք այսպես կառուցել գամմաները, աստիճանաբար շատացնելով դիեզների թիվը, կստանանք շատ դիեզներով գամմաներ, վորն, ինչպիս հայտնի յե, շատ և դժվարացնում նոտաների ընթերցումը. գամմաներն ավելի պարզ ձևով արտահայտելու համար գործնականում ընդունված ե գործ ածել միայն այնտեսակ գամմաներ, վորոնք ունին վոչ ավել, քան 6-7 նշան: Դրա համար դիեզներով գամմաներում, ֆա-դիեզ-մաժորը, վորն ունի վեց դիեզ: Են-

հարմոնիկ ձևով դիեզները փոխարինվում են իջեցնող նշաններով՝ բեմոլներով, և այսպիսով ստացվում ե սոլ-բեմոլ-մաժոր գամման վեց բեմոլով, ենհարմոնիկ ձևով հավասար ֆա-դիեզ-մաժոր գամմալին:

Ֆա-դիեզ-մա-
ժոր վեց դիե-
զով

Սոլ-բեմոլ-
մաժոր վեց
բեմոլով

Յեթե տետրախորդների նմանողության վրա հիմնվելով՝ շարունակենք կազմել նույն կարգով հետեւալ գամմաները, կստացվի հակառակ յերեսությ, այսինքն՝ բեմոլների թիվը աստիճանաբար կտակասի, և այսպիսով հասնելով հիմնական գամմային—դո-մաժոր, խուսափած կլինենք 6 ից ավելի նշան ունեցող գամմաներից:

Հարմոնիկ
մաժոր
գամմա

§ 35. Բացի վերը հիշված դիատոնիկ գամմաներից յելլոպական յերաժշտության մեջ գործ ե ածվում մաժոր գամմայի յերկրորդ տեսակը՝ այն ե՛ հարմոնիկ մաժոր գամմա, վորը տարրերվում ե բնական մաժորից նրանով, վոր VI աստիճանն իջեցրած ե: Աւրեմն V/I աստիճանն իջեցնելով՝ ամեն մի բնական մաժորը գամմա կարող ե դառնալ հարմոնիկ մաժոր գամմա, վորի կազմությունն ունի հետեւալ փորմուլան.

Մաժոր գամմաներ

Քննելով վերը բերված գամմաները, մենք տեսնում ենք, վոր բանալիին մոտ դիեզներն առաջ են գալիս հետեւալ կարգով.—Փա-դիեզ, դո-դիեզ, սոլ-դիեզ, րե-դիեզ, լլա-դիեզ և մի-դիեզ, իսկ բեմոները՝ սի-բեմոլ, մի-բեմոլ, լյա-բեմոլ, բե-բեմոլ, սոլ-բեմոլ և դո-բեմոլ:

C	G	D	A	E	H	Fis	F	B	Es	As	Des	Ges.
0	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6

Տառային անուններով մաժոր բառը կոչվում է «ԺԱՐՈ», որինակ՝ C-dur, G-dur, D-dur և այլն, կամ ուղղակի գրվում ե մեծատառ C, G, D և այլն, վորը նըշանակում ե համանուն մաժոր գամման:

Բնական
մինոր
գամմա

§ 36. Ինչպես վերն առվեց, բնական մինոր գամմայի հիմքը կազմում ե եղական լադը, վորը բաղկացած ե յերկու տարրեր կազմություն ունեցող տետրախորդներից, այս ե՝ առաջին տետրախորդը՝ 1 տոն, $\frac{1}{2}$ տ., 1 տ. և յերկրորդը՝ $\frac{1}{2}$ տ., 1 տ., 1 տ., ուրիշ կերպ ասած՝ բնական մինոր գամման կազմում ե վորելի մաժոր գամմայի VI աստիճանից և այդ կապի հետևանքով, իրենց փոխագարձ հարաբերության պատճառով, մաժոր գամման և համապատասխան մինոր գամման կոչվում են զուգահեռ գամմաներ։ Որինակ՝ դո-մաժոր գամմայի զուգահեռ մինոր գամման կլինիլա-մինոր, վորովհետև դո-մաժոր գամմայի VI աստիճանը կլինիլ լիւ նոտան։

Զուգահեռ
գամմաներ

Նույն ձևով և մնացած մաժոր գամմաները կունենան համապատասխան զուգահեռ մինոր գամմաները, վորոնք կունենան բանալիին մոտ նույն թվով և նույն տեսակ նշաններ, ինչ վոր զուգահեռ մաժորն ունի:

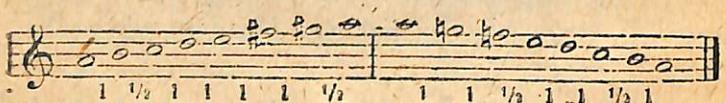
Հարմոնիկ
մինոր
գամմա

§ 37. Հարմոնիկ մինոր գամման բնական մինոր գամման ե՝ ձևափոխված, այսինքն՝ մելոդիկ կաղենցիա ստանալու համար (լուծվող նոտայի) բարձրացվում ե VII աստիճանը, վորի հետեւանքով այս գամմայում VI և VII աստիճանների մեջ ստացվում ե բնորոշ տարածություն, այն ե՝ $1\frac{1}{2}$ տոն. ուրեմն հարմոնիկ մինոր գամման ունի հետեւալ գործության. 1 տոն, $1\frac{1}{2}$ տ., 1 տ., 1 տ., $1\frac{1}{2}$ տ., $1\frac{1}{2}$ տ., $1\frac{1}{2}$ տ. և տարրերվում ե մաժոր գամմայից III և VI աստիճաններով:

Մելոդիկ
մինոր
գամմա

§ 38. Հարմոնիկ մինոր գամմայի VI և VII աստիճանների միջի 1^{1/2} տոն տարածությունը չեր համապատասխանի դիատոնիկ գամմայի հասկացողությանը, ել չենք խոսում այն մասին, վոր վորոշ զբժվարություն և առաջ բերում ինքեցողության և խիստ փոճով ներդաշնակելու համար: Այս հանգամանքը պատճառ և դառնում, վոր առաջ և գալիս մինոր գամմայի մի նոր ձեր, այն ե՛ բացի բնական մինոր գամմայի VII աստիճանը բարձրացնելուց, բարձրացնում ենք և VI աստիճանը, վորպեսզի այդ աստիճանների միջի տարածությունը լինի վոչ թե 1^{1/2} տոն, այլ մեկ տոն: Այն մինոր գամման, վորի VI և VII աստիճանները բարձրացված են, կոչվում են մինոր մելոդիկ գամմա և տարբերվում են բանով, վոր գամման բարձրանալու ժամանակ VI և VII աստիճանները բարձրացված են և ունեն հետեւյալ ֆորմուլան. 1 տոն, 1^{1/2} ա., 1 ա., 1 ա., 1 ա., 1 ա., 1^{1/2} ա., իսկ իջնելու ժամանակ նըման և բնական մինոր գամմայի, այսինքն՝ իջնում և դիատոնիկ կարգով, առանց վորեւ խրոմատիկ փոփոխությունների:

Մինոր գամմաներ

Խորմատիկ
գամմա

§ 39. Խորմատիկ գամման բարդացած և հաջորդաբար գնացող խորմատիկ յեվ դիատոնիկ կիսատօններից: Մաժորում խրոմատիկ գամման զբվում է հետեւյալ ձեզով՝ դեպի վեր բարձրանալու ժամանակ բոլոր ասինները բարձրանում են, բացի III յեվ VI աստիճաններից. գամմայի III աստիճանը մնում է անփոփոխ, իսկ VI աստիճանը, բարձրանալու փոխարեն, իջնում և VII աստիճանը: Ենպի ցած իջնելու ժամանակ բոլոր ասիններն իջնում են, բացի V յեվ VIII աստիճաններից, VIII աստիճանը մնում է անփոփոխ, իսկ V աստիճանը, իջնելու փոխարեն, բարձրանում և IV աստիճանը: Որինակ՝ զբենք գոմաժոր դիատոնիկ գամմա և նշա-

նակենք նոտաների տակը՝ աստիճանները, իսկ այն աստիճանները, զոր մնում են անփոփոխ, նշենք աստղով, ուրեմն դեպի վեր լլ և Վ, իսկ դեպի ցած Վլլ և Վ աստիճանները. համապատասխան աստիճանները խրոմատիկ նշաններով բարձրացնելով ու իջնելով՝ կստանանք դո-մաժոր խրոմատիկ գամմա՝ հետեւալ ձեռվ. —

Որինակ. — C. dur խրոմատիկ գամմա

1 II → III → IV → V → VI → VII VIII
VIII VII → VI → V ← IV III → II → I

Մինորում խրոմատիկ գամման գրվում է հետեւալ-ձեռվ. — վեր բարձրանալու ժամանակ բնական մինոր զամնայի բոլոր աստիճանները բարձրանում են, բացի լյել V աստիճաններից. 1 աստիճանը բարձրանալու փոխարեն իջնում է յերկորդ աստիճանը, իսկ V աստիճանը մնում է անփոփոխ:

Դեպի ցած իջնելու ժամանակ բնական մինոր գամման գրվում է միշտ այնպես, ինչպես համանուն մաժոր գամման, այսինքն՝ բոլոր աստիճաններն իջնում են, բացի V լյել Vlll աստիճաններից, Vlll աստիճանը մնում է անփոփոխ, և V աստիճանն իջնելու փոխարեն բարձրանում է 1V աստիճանը. որինակ՝ գրենք լիամինոր բնական մինոր գամման և այնպես, ինչպես խրոմատիկ մաժոր գամման կազմելու ժամանակ, նըշանակենք նոտաների տակ աստիճանները և վերը հիշված որենքի համաձայն աստղեր դնենք այն աստիճանների մոտ, զոր մնում են անփոփոխ, ուրեմն դեպի վեր և V աստիճանները, իսկ դեպի ցած Վլլ և V աստիճանները. դեպի ցած իջնելու ժամանակ բընական մինոր գամման կունենա այն նշանները, ինչ-

վոր համանուն մաժոր գամման, այսինքն՝ լիամինոր խրոմատիկն իջնելու ժամանակ կունենա լիամինորի նշանները: Հետո համապատասխան նոտաները խրոմատիկ նշաններով իջնելով ու բարձրացնելով, համաձայն վերը հիշված որենքի, կստանանք լիամինոր խրոմատիկ գամման, հետեւալ ձեռվ. —

Առ մինոր բարձրացն իրոմատիկ գամմա.

! — II → III → IV → V VI → VII VIII
իջնելով խրոմատիկ գամմա.
VIII VII → VI V ← IV ← III II → I

Քննելով լիամինոր խրոմատիկ գամման, դժվար չէ նկատել, զոր դեպի վեր բարձրանալու ժամանակ գրվում է այնպես, ինչպես նրա զարգանելու դո-մաժոր խրոմատիկ գամման, միայն թե նրա Vl աստիճանից սկսած, զորը գառնում է լիամինոր խրոմատիկ գամմայի և աստիճանը:

§ 40. Խրոմատիկ գամմաների որենքներին հիմք ե ծառայում գամմաների առաջին աստիճանի ազգակցությունը: Առաջին աստիճանի ազգակցության մեջ են մենում այն զամնաները, վորոնք տարեկվամ են իրարից մի եւանով միայն. Կան թերեւտիկներ, վորոնք առաջին աստիճանի ազգակցության են վերագրում մաժոր համանուն մինոր գամման, իսկ մինորում՝ համանուն մաժոր գամման:

Առաջին աստիճանի ազգակցություն դո-մաժոր գամմայից լիամինոր

ըե-մին. — ֆա-մաժ. — դո-մաժ. — սոլ-մաժ. — մի-մին.

դո-մինոր

Առաջին աստիճանի ազգակցությ. լյամինոր գամմայից
լյամաժոր

ֆա-մաժ. — ըե-մին. — լյա-մին. — մի-մին. — սոլ-մաժ.

դո-մաժոր

Գամմաների ազգակցության ավելի մանրամասն ուսումնասիրությունը հարմոնիային և պատկանում (մոդուլյացիաների բաժին):

Ենիարմա- § 41. Բացի վերը հիշված գամմաներից, հնում նիկ գամմա գրյություն ուներ ենհարմոնիկ կոչված գամման, վորը ներկայացնում եր քառորդ տոներից կազմված մի հաջորդականություն: Յեվրոպական յերաժշտությունն այդ քառորդ տոներով գամմաները չի ոգտագործում, յերաժշտական սիստեմն ավելի պարզեցրած լինելու նպատակով, և ներկայումս, ինչպես հայտնի յե, ենհարմոնիկ հասկացողությունն ուրիշ իմաստով և գործածվում (տես § 26):

VI. Ս Ե Լ Ո Դ Ի Ա

Մոտիվ § 42. Յերկու-յերեք կամ ավելի ձայների հաջորդականությունը, վոր միացված և մի շեշտով, կոչվում և մոտիվ: Սովորական մոտիվի յերկարությունն և մեկ կամ յերկու տակտ:

Մելոդիա Մոտիվիսերից կազմվում և մելոդիան: Մելոդիա յեկոչվում բազմատեսակ բարձրության և սիթմի ձայների հաջորդականությունը:

**Տոնալ-
համարյան-
(Տոնալ-
համարյան-
հոստ)** § 43. Ամեն մի յերաժշտական յերկ ունի մի տիրապետող գամմա, վորը կոչվում է տնայինականություն: Տոնալինականությունը վորոշվում երանալիի մոտ գըրշկած նշաններով և մեկ ել տօնիկալով, այսինքն՝ հիմնական ձայնով, վորով և վերջանում երաժշտական յերկը: Բայց վորովհետեւ միտամանակ թե մաժոր և թե նրա զուգահեռ մինոր գամման ունեն հավասար

թվով նշաններ, ուրեմն բանալիի մոտ յեղած նշանների թիվը ճիշտ կերպով չի վորոշում տոնալինականությունը: Տոնալինականությունը ճիշտ վորոշելու համար պետք ե ծանոթանալ մելոդիային, ինը անհրաժեշտ է հիշել այն հանգամանքը, վոր մինոր գամման ունի յոթերորդ աստիճանը բարձրացնող պատահական նշան, այսպիսով, որինական յեթե բանալիի մոտ վոչ մի նշան չկա, դա նշանակում ե, վոր յերաժշտական յերկը գրված և կամ դո-մաժոր տոնով, կամ լի-նոր. իսկ յեթե մելոդիալում սոլ նոտայի առաջ դրված ե դիեզ, դա նշանակում ե, վոր յերկը գրված և լի-մինոր տոնով, վորովհետև լի-մինոր գամման ունի յոթերորդ աստիճանը սոլ-ը բարձրացնող նշան—սոլ-դիեզ: իսկ յեթե այդ պատահական նշանը չկա մելոդիայում, ուրեմն յերկը գրված և դո-մաժոր տոնով:

**Տրանսպո-
նիրովկա** § 44. Ամեն մի յերաժշտական յերկ կարելի յեփոխանցել մի ուրիշ տոնի մեջ. տվյալ լիրկի բոլոր աստիճանները բարձրացնելով կամ ցածրացնելով հավասար տարածությամբ (որինակ ա): Յերածուական յերկի այսպիսի փոխանցումը մեկ տնայինականությունից մյուսը կոչվում է տրանսպոնդիցիա կամ տրանսպոնիրովկա: Տրանսպոնիրովկայի ժամանակ պատահական նշաններն ել են փոխանցվում, վորի ժամանակ յերբեմն դիեզները փոխվում են դուբլիկետների և բեկարի, իսկ բեմուները՝ գուրելբեմունի և բեկարի:

1) Ա մինոր

2) Ֆ մինոր

3) Ֆա մինոր

Յերկի ճիշտ որանսպռնիրովկան հնարավոր և
միայն մաժորից մաժոր և մինորից մինոր անցնելիս:
Տրանսպռնիրովկա կարելի յէ անել յեվ առանց նոտանե-
րի տեղը փոխելու, դրա տեղը բանալին փոխելով (որի-
նակ 6):

VII. ՄԵԼԻՋԱՆԵՐ

Մելիզմեր են կոչվում բայր մելոդիկ զարդարանե-
ներ, վորոնի արտահայտվում են մանր ձայնամիջների
ձեվով: Այդ մանր նշանների բնորոշ հատկությունն
այն ե, վոր նրանի տակտի մեջ ինքնուրույն տեվողություն
չունեն, այսինքն՝ նրանք կատարվում են իրենցից հե-
տո յեկող մելոդիայում յեղած նոտավի տեսողության
հաշվին: Մելիզմերին են պատկանում հետեվյալ տեսակի
դեմ:

Ֆուրելագ § 45. Ֆուրելագ կոչվում է այն մանր ոժանդակ նո-
տան, վորը նախորդում է մելոդիայի մի վարեվի նոտային
յեվ գրվում է նոտայի առաջ. Փորշլագները լինում են
յերկու տեսակի՝ յերկար յեվ կարեն. յերկար ֆուրելագը
գրվում է գլխավոր նոտավի տեսողության կեսի չափ և
խլում է մոտավորապես գլխավոր, իրենից հետո յեկող
նոտայի տեվողության կեսը (որինակ ա և 6). կարն ֆու-
րելագը գրվում է փոքրիկ ութերորդական նոտայով, վո-
րը գծված է թեք գծով և կատարվում է կարճ և ա-
րագ (որինակ 8 և 10):

Կարճ ֆորշլագը կարող է կազմվել և միխանի նո-
տաներից և յեթե այդպիսի ֆորշլագը գտնվում է յեր-
կի սկզբին, ապա նա կատարվում է իրեվ նախատակս,
իսկ յեթե այդպիսի միքանի նոտաներից կազմված
ֆորշլագը գտնվում է մի վորեկ նոտավից հետո մելո-
դիայում, այն ժամանակ նա կատարվում է նախորդ
նոտայի տեսողության հաշվին:

Դրուպպեր

Տ

§ 46. Գրաւպպետոն կազմված է չորս նոտայից և
նշանակվում է պայմանական նուանով, վորը դրվում և
կամ նոտայի գլխին կամ նոտաների միջևի: Յեթե գրուպ-
պետոն դրված է նոտայի գլխին, այն ժամանակ նա
բռնում է գլխավոր նոտայի ամբողջ տեվողությունը. այ-
սինքն՝ այն նոտայի, վորի գլխին վոր դրված և (որինակ 8): Յեթե գրուպպետոն դրված է նոտաների մեջ, այն
ժամանակ նա խլում է նախորդ նոտայի տեվողու-
թյան կեսը (որինակ 6), Յեթե գրուպպետոնից հետո
յեկող նոտան ավելի բարձր ե, քան գլխավոր նոտան,
այն ժամանակ գրուպպետոնն պետք է կատարել վե-
րկի ոժանդակ գծից սկսած (որինակ 6), իսկ յեթե
գրուպպետոնից հետո յեկող նոտան ցածր է ավելի,
քան գլխավոր նոտան, այն ժամանակ պետք է կա-
տարել ներքենի ոժանդակ գծից սկսած (որինակ 8):
Հետո, այն դեպքում, յերբ գրուպպետոն դրված և
միխանի բարձրություն ունեցող նոտաների մեջ, այն ժա-
մանակ նա բաղկացած կինքի յերեք նոտայից (որինակ 10):
Գրուպպետոնի վերեկ և ներքենի նոտաները կարող են
խրոմատիկորեն ձևափոխվել (որինակ 10):

ՏԵՂ

§ 47. ՏԵՂ կոչվում ե այն, չերք արտադ, հավասարաշափ և հաջորդաբար կրկնվում ե զլիավոր նուտան վերին ոժանդակ նոտալի հետ, և գրվում ե պայմանական նշանով, վորը դրվում ե նոտայի զլիսին: ՏԵՂ բնույթով տրելը նման է ձայնի դողդողանքին: ՏԵՂի տեղուրյունը հավասար ե այն ձայնի տեղուրյուն, վորի տեղուրյունը հավասար ե այն ձայնի տեղուրյուն, վորի վրա վար դրված ե: ՏԵՂի կատարման վերջում, փոխանակ վերին ոժանդակ նոտայի, վերցնում ենք մի անդամ ներքեակ ոժանդակ նոտան, այսինքն՝ տրելի վերջում զրուպպետու յինք անում (որինակ Յ). իսկ յեթե ուզում են տրելը վերջացնել մի ուրիշ Փիգույթի ուզում, այն ժամանակ գրում են այդ Փիգուրան մանը նոտաներով (որինակ Յ):

ա) գրվում ե կատարվում ե.

Մորդուն

§ 48. Մորդենը կամ մորդանը ներկայացնում ե իրենից կար ՏԵՂ, նույնպես նշանակվում ե պայմանական նշանով, վոր դրվում ե նոտայի գլխին: Մորդենը լինում ե պարզ (որինակ Յ) և կրկնակի (որինակ Յ). թե պարզ և թե կրկնակի մորդենաները լինում են զծված (որինակ Յ) և կոչ զծված (որինակ Յ) և կատարվում են հետևյալ ձևով:

VIII. ԻՆՏԵՐՎԱԼՆԵՐ

Ինտերվալ-

Առ

§ 49. Յերկու տոնի (միաժամանակ կամ հազարդաբար վերցրած) միջև յեղած տարածությունը կոչվում է ինտերվալ. առաջին դեպքում ինտերվալը կոչվում է հարմոնիկ, իսկ յերկորդ դեպքում՝ մելոդիկ: Տրված վորեւ նոտայից կարելի յե կազմել ինտերվալթե դեպի վեր և թե դեպի վար. դեպի վեր կազմվածը կոչվում է վերին ինտերվալ, դեպի վարը՝ ներքեվի ինտերվալ: Ինտերվալի ներքեակ տոնը կոչվում է հիմք, իսկ վերեինը՝ գագար:

Ինտերվալի բանական մեծությունը կախված է հիմքի և գագաթի մեջ յեղած տարածության ավելի կամ պակաս լինելուց և փորությունը ե ատիճանների բանակով (քանակական մեծություն), վորի ժամանակը աստիճանների քանակը, հաջորդական կարգով, լատինական թվական անուններին համապատասխան կոչվում են պրիմա, սեկունդա, տերցիա, կիվարեա, կիվինտա, սեխտա, սեպտիմա, ոկտավա և այլն: Պրիմա Պրիմա կոչվում է, յերբ մինույն բարձրության վրա տոնը կրկնվում ե. սեկունդա՝ յերկու, հարեւան նոտաների միջի տարածությունը, տերցիա՝ ներքեակ նոտայի և նըրանից հաշված յերրորդ նոտայի միջի տարածությունը, հետո գտիլս են կվարտա, կվինտա, սեպտիմա, ոկտավա և այլն:

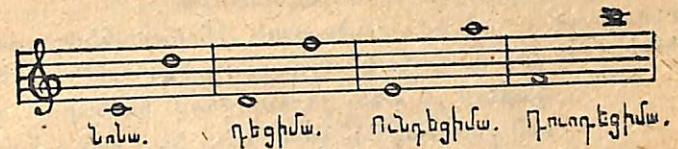
Ինտերվալի մարական մեծությունը կամ մեծությունը այսպիս, որինակ՝ թեև գամմայի հարեւան աստիճանները միշտ գտնվում են սեկունդա հարաբերություն մեջ, բայց յեթե մենք համեմատենք դո—րե սեկունդան մի—ֆա սեկունդայի հետ, կտեսնենք, վոր նըրանցից առաջինը (դո—րե) պարունակում ե իր մեջ ամբողջ տնի, իսկ յերկորդ սեկունդան (մի—ֆա)՝ կես տնի: Այսպիսով թեև այդ յերկու ինտերվալների քանակական մեծությունը միևնուն ե, բայց վորակական մեծությունը տարբեր ե: Այդպիսի տարբերություն կարող է լինել և մյուս համանուն ինտերվալների մեջ. որինակ՝ դո—մի տերցիան պարունակում ե յերկու տոն և րե—ֆա, նույնպես տերցիա, բայց պա-

բունակում ե մեկ ու կես տոն: Այստեղից պարզ է,
վոր ինտերվալի նիւս մեծությունը վարուելու համար
անհրաժեշ է, բացի քանակական մեծությունից, նեկ յեկ
վորակական մեծությունը: Իրենց վորակական մեծու-
թյամբ ինտերվալները բաժանվում են հինգ տեսակի՝
մայուր, մեծ, փոքր, մեծացրած (շերզմերնե) և փոք-
րացրած (բացառիկ դեպքերում կրկնակի մեծացրած և
կրկնակի փոքրացրած):

Ենթե վերցնենք մածոր զամնա յեկ նրա տոնի-
կայից կազմենք հաջորդաբար վեր յեկ վար բոլոր ինտեր-
վալները, կտեսնենք, վոր սեկունդան, տերցիան, սեք-
ստան և սեպտիման՝ կազմված դեպի վերեկ՝ տարբեր են,
իրենց վորակական մեծությամբ, դեպի վար կազմված
համանուն ինտերվալներից: Նրանցից առաջինները
պարունակում են մեկ ու կես տօն ավելի յերկ-
որդդներից: Այսպիսով սեկունդա, տերցիա, սեքստա
և սեպտիմա ինտերվալները, վոր կազմված են մածոր
դամմայի տոնիկալից, բաժանվում են յերկու տեսակի՝
մեծ և փոքր: Մաժոր գամմայի տոնիկալից դեպի վեր
կազմվածները կոչվում են մեծ; իսկ դեպի ցած կազ-
մվածները կոչվում են փոքր: Մնացած ինտերվալնե-
րը, ալսինքն՝ պրիմա, կվարտա, կվինտա և ոկտավա մա-
ժոր գամմայի տոնիկալից կազմված դեպի վեր ու վար,
միանգամայն նման են թե իրենց քանակական և թե
վորակական մեծությամբ, դրա համար ել կարիք չկա-
բաժանելու յերկու տեսակի, այլ կոչվում են ուղղակի
մայուր ինտերվալներ.

Տվյալ ինտերվալներ

Այն ինտերվալները, վորոնք գուրս են գալիս ոկ-
տավալի սահմաններից, կրում են առանձին անուն-
ներ: —

Մաքուր, մեծ և փոքր ինտերվալների մեծու-
թյունը տոններով և կիսատոններով արտահայտված ե
հետևյալ աղյուսակով: —

Մաքուր պլրիման պարունակում ե 0 տոն	
Փոքր սեկունդան	» $\frac{1}{2}$ »
Մեծ	» 1 »
Փոքր տերցիան	» $1\frac{1}{2}$ »
Մեծ	» 2 »
Մաքուր կվարտան	» $2\frac{1}{2}$ »
» կվինտան	» $3\frac{1}{2}$ »
Փոքր սեքստան	» 4 »
Մեծ	» $4\frac{1}{2}$ »
Փոքր սեպտիման	» 5 »
Մեծ	» $5\frac{1}{2}$ »
Մաքուր ոկտավան	» 6 »
Փոքր նոնան	» $6\frac{1}{2}$ »
Մեծ	» 7 »
Փոքր դեցիման	» $7\frac{1}{2}$ »
Մեծ	» 8 »

Զեկափոխ-
ված ինտեր-ներից գոյություն ունեն և ձեվափոխված ինտերվալ-
վալներ, վորոնք բաժանվում են յերկու տեսակի՝ մեծաց-
րած յեկ փոքրացրած: Այդ տեսակ ձեւափոխված ին-
տերվալներ հանդիպում են զիսավորապես հարմոնիկ
(մածոր յեկ մինոր) զամնաներում, վորտեղ ունենք ի-
շեցրած VI աստիճանը և արհեստական լուծվող նո-
տան (VII աստիճանը):

Բացառություն են կազմում մեծացրած կվար-
տան և փոքրացրած կվինտան: Այս յերկու ինտեր-

վալները բացի հարմոնիկ գամմաներից հանդիպում են և բնական մաժոր գամմայում: Մեծացրած կվարտա ստացվում և չորրորդ աստիճանից, և փոքրացրած կվինտա՝ ութերորդ աստիճանից:

Մեծացրած § 53. Մեծացրած ինտերվալներ*) ստացվում են իներվալ-մեծ ու փոքր ինտերվալները կես տոն**) մեծացնելով, զար են կարելի յի անել յերկու ձևով՝ ինտերվալի զագարը կես տոն բարձրացնել, կամ հիմքը կես տոն իջեցնել: Այսպես, որինակ՝ դո-րե մեծ սեկունդա, դո-րե-դիեզ կամ դո-բեմոլ-րե մեծացրած սեկունդաներ են. դո-ֆա մաքուր կվարտա յե, դո-ֆա-դիեզ կամ դո-բեմոլ-ֆա մեծացրած կվարտաներ են:

Փոքրացրած § 54. Փոքրացրած ինտերվալներներ***) ստացվում են փոքր բաներ յեկ մաքուր ինտերվալները կես տոն փոքրացնելով, զորը կարելի յի անել նույնական յերկու ձևով՝ ինտերվալի զագարը կես տոն իջեցնել կամ հիմքը կես տոն բարձրացնել: Այսպես, որինակ՝ դո-սոլ սոլ մաքուր կվինտա յի, իսկ դո-սոլ-բեմոլ կամ դո-դիեզ-սոլ բեկար փոքրացրած կվինտաներ են, րե-դո փոքր սեպտիմա յե, իսկ բե-դո-բեմոլ կամ բե-դիեզ-դո փոքրացրած սեպտիմաներ են:

Զեվափոխված ինտերվալների մեծությունը տոներով ու կիսատոներով արտահայտվում է հինգելիալ աղյուսակով.

Մեծացրած սեկունդան պլարունակում և $1\frac{1}{2}$ տոն

»	կվարտան	»	»	3	»
»	կվինտան	»	»	4	»
»	սեպտան	»	»	5	»
Փոքրացրած տերցիան	»	»	»	1	»
»	կվարտան	»	»	2	»
»	կվինտան	»	»	3	»
»	սեպտիման	»	»	$4\frac{1}{2}$	»

Բոլոր վերև հիշված ինտերվալները, բացառությամբ +6 և մինուս 3, պատահում են բնական և հարմոնիկ գամմաներում և կոչվում են տոնայնական ինտերվալներ (тональныи интервал):

*) Մեծացրած ինտերվալները նշանակվում են + նշանով:

**) Զգեստ և խառնել կես տոն և փոքր սեկունդա համացողությունները:

***) Փոքրացրած ինտերվալները նշանակում են — նշանով:

Ռենական § 55. Յեթե բնական մաժոր դամմայի բոլոր ասածոր տիմանները հաջորդաբար ընդունենք իրեւ ինտերվալ-գամմայի ների հիմք, այն ժամանակ այդ աստիճաններից կը առաջինան. Ենթից ըստ տացվեն մի շարք տարրեր ինտերվալներ, վոր պարզ առաջարկ կերպով արտահայտված և հետեւյալ աղյուսակում.— տերվալներ

Մածոր գամմա*)

	I	II	III	IV	V	VI	VII
Սեկունդան.	մ.	մ.	փ.	մ.	մ.	մ.	փ.
Տերցիաներ	մ.	փ.	փ.	մ.	մ.	փ.	փ.
Կվարտաներ	մք.						
Կվինտաներ	մք.	մք.	մք.	մք.	մք.	մք.	փք.
Սեքստաներ	մ.	մ.	փ.	մ.	մ.	փ.	փ.
Սեպտիման.	մ.	փ.	փ.	մ.	փ.	փ.	փ.

Յեթե իմանանք այս աղյուսակը, մենք կարող վորոշել մեծ, փոքր և մաքուր ինտերվալների տեսք գործիք մեծ սեկունդա մի-ֆա-դիեզ, վերը բերնը. վերցնենք մեծ սեկունդա մի-ֆա-դիեզը ինչպես մեծ սեպտիմա հանդիպում և մի-մաժոր գամմայի 1-ին աստիճանի վրա, բե-մաժոր գամմայի 2-րդ աստիճանի վրա, լավագար, սի-մաժոր գամմայի 4-րդ աստիճանի վրա, լամաժոր գամմայի 5-րդ աստիճանի վրա, սոլ-մաժոր գամմայի 6-րդ աստիճանի վրա:

*) Հոռոմեյական թվերը ցույց են տալիս գամմայի աստիճանները, վորոնցից և առնված են ինտերվալները:

Հարմոնիկ § 56. Յեթե հարմոնիկ մաժոր և մինոր գամմա-
մաժոր չեն ների բոլոր աստիճանները հաջորդաբար ընդունենք
մինոր գամ- իբրև հիմք, այն ժամանակ այդ աստիճաններից կըս-
մայի աստի- ձանենք տացվեն մի շարք տարրեր ինտերվալներ, վոր պարզ
ասացվող կերպով արտահայտված են ետևեալ ակուսակներում.—
ինտերվա-

եր

Մաժոր հարմոնիկ գամմա

	I	II	III	IV	V	VI	VII
Սեկունդ.	մ.	մ.	փ.	մ.	փ.	մծ.	փ.
Տերցիան.	մ.	փ.	փ.	փ.	մ.	մ.	փ.
Կվարտան.	մք.	մք.	փք.	մծ.	մք.	մծ.	մք.
Կվինտան.	մք.	փք.	մք.	մք.	մք.	մծ.	փք.
Սեքստան.	փ.	մ.	փ.	մ.	մ.	մ.	փ.
Սևպտիմ.	մ.	փ.	փ.	մ.	փ.	մ.	փ.

Մինոր հարմոնիկ գամմա

	I	II	III	IV	V	VI	VII
Սեկունդ.	մ.	փ.	մ.	մ.	փ.	մծ.	փ.
Տերցիան.	փ.	փ.	մ.	փ.	մ.	մ.	փ.
Կվարտան.	մք.	մք.	մք.	մծ.	մք.	մծ.	փք.
Կվինտան.	մք.	փք.	մծ.	մ.	մ.	մ.	փք.
Սեքստան.	փ.	մ.	մ.	մ.	փ.	մ.	փ.
Սևպտիմ.	մ.	փ.	մ.	փ.	փ.	մ.	փք.

Ինչպես վո- § 57. Զեվսի ինտերվալների տոնայնակա-
րուել ձեռքունք վորուելիս պետք ե հիշել, վոր միշելնուն ձե-
փոխված վափոխված ինտերվալն ունի յերկու տոնայնականու-
ինտերվալ- թյուն (հարմոնիկ մաժոր և մինոր):
ների տոնայ- Մեծացրած ինտերվալների մաժոր տօնայնականու-
նականու- թյունը բյունը վորոշվում ե ինտերվալի հիմքով, վորը հանդի-
ւանում է հարմոնիկ մաժոր գամմայի ստորին մեղի-
անտը (այսինքն՝ իջեցրած 6-րդ աստիճանը):

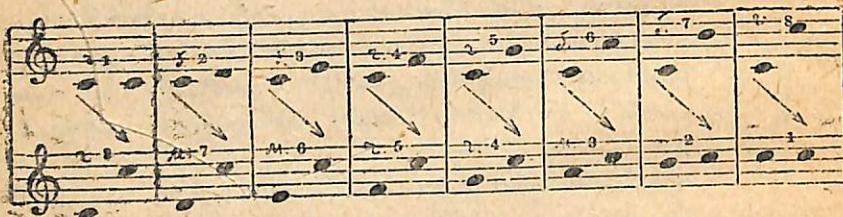
Մեծացրած ինտերվալների մինոր տօնայնականու-
թյունը վորուելում է ինտերվալի գագաթով, վորը հան-
դիսանում է մինոր գամմայի լուծվող նոտան (7-րդ
աստիճանը): Ալսպես, որինակ՝ պահանջվում է վորո-
շել դո—սոլ-դիեղ մեծացրած կլինտայի տոնայնակա-
նությունը, ինտերվալի հիմքը, որ նոտան, մի-մաժոր
հարմոնիկ գամմայի իջեցրած 6-րդ աստիճանն ե, հե-
տևաբար տվյալ ինտերվալը գտնվում է հարմոնիկ մի-
մաժոր գամմայի տօնայնականության մեջ: Հետո, ինտերվա-
լի գագաթը՝ սոլ-դիեղը լինուոր գամմայի 7-րդ աստի-
ճանն ե, հետևաբար տվյալ ինտերվալը գտնվում է հա-
մարմինուում: Ալսպիսով, տվյալ ինտերվալը՝ դո—սոլ-
դիեղ՝ գտնվում է յերկու տօնայնականության մեջ՝ մի-մա-
ժոր հարմոնիկ գամմայում յեվ լրա-մինոր գամմայում:

Փոքրացրած ինտերվալների մաժոր տօնայնականու-
թյունը վորուելում է ինտերվալի գագաթով, վորը հան-
դիսանում է հարմոնիկ մաժոր գամմայի ստորին մե-
դիանալը (այսինքն՝ իջեցրած 6-րդ աստիճանը):

Փոքրացրած ինտերվալների մինոր տօնայնականու-
թյունը վորոշվում է ինտերվալի հիմքով, վորը հան-
դիսանում է մինոր գամմայի լուծվող նոտան (այ-
սինքն՝ 7-րդ աստիճանը): Ալսպես, որինակ՝ պահանջ-
վում է վորոշել դո-դիեղ—սոլ-բեմոլ փոքրացրած սեպ-
տիմայի տոնայնականությունը: Ինտերվալի հիմքը—
դո-դիեղ նոտան ըե-մինոր գամմայի 7-րդ աստիճանն ե, հե-
տևաբար տվյալ ինտերվալը գտնվում է ըե-մինոր
գամմայի տոնայնականության մեջ: Հետո, ինտերվալի
գագաթը—սոլ-բեմոլ նոտան ըե-մաժոր հարմոնիկ գամ-
մայի իջեցրած 6-րդ աստիճանն ե, հետևաբար տվյալ
ինտերվալը գտնվում է և ըե-մաժորում: Ալսպիսով՝

տվյալ ինտերվալը՝ դո-դիեզ—սի-բեմոլ՝ գտնվում է յերկու տնօայնականության մեջ—բեմինորում և հարմոնիկ բեմաժողով գամմայում։ Չեվափոխված ինտերվալների տնօայնականության մասին վերն ասվածները չեն վերաբերում յերկու ձևափոխված ինտերվալներին, այն են մեծացրած սեխտային յեվ փոքրացրած տերցիալին։ Այս վերջինները, իբրև վոչ գամմաների աստիճանների վերջինները, իսկ վոչ գամմաների աստիճանների վերջինները, չունեն տոնայնականություն և կոչվում են ինտերվալներ։

Ինտերվալ- § 58. Ինտերվալի հիմքի փոխադրությունը մի ոկտոհերթ գործականության մեջ պատահած է այսպիսի փոխադրությունը մի ոկտավում վեր կամ զագարի փոխադրությունը մի ոկտավում վեր ցած, այնպես զոր նրա ներքեւի տոնը դառնա վերքի, իսկ վերեխնը՝ ներքեւի, կոչվում է ինտերվալի դարձված։

Դարձվածքի ժամանակ, յեթե սկսալ ինտերվալի թվական անունը գումարենք նրա դարձվածքի թվական անվան հետ, կստանանք ինը թիվը, զոր պարզ կերպով յերկում և ներքեւ բերված թվերից։

1	2	3	4	5	6	7	8
8	7	6	5	4	3	2	1

Բացի այդ՝ պետք են հիշել, զոր միայն մաքուր ինտերվալներն իրենց դարձվածքի ժամանակ տալիս են մաքուր ինտերվալներ։

Մնացած բոլոր ինտերվալները՝ մեծ, փոքր, մեծացրած և փոքրացրած դարձվածքի ժամանակ ստացրած և փոքրացրած դարձվածքի ժամանակությունը։ Մեծ ինտերվալները նույն հակառակ նշանակություն։ Մեծ ինտերվալները նույն դարձվածքի ժամանակ տալիս են փոքր, փոքրեր տալիս դարձվածքի ժամանակ տալիս փոքր, փոքրացրածները՝ են մեծ, մեծացրածները՝ փոքրացրած, փոքրացրածները՝ մեծացրած։

Կոնտանտներ-

§ 59. Բոլոր ինտերվալները լուղության վրա անելով դիմում ուղացրած տպավորության տեսակետից բաժանվում անհանուններ են յերկու հիմնական խմբի՝ կոնսոնանսներ և գիսունանսներ։ Այն ինտերվալները, վորոնք բարենիշուն են կարիք չեն զգում լուծվելու, կոչվում են կոնսոնանսներ, իսկ այն ինտերվալները, վորոնք անբարենիշուն են և պետք է լուծել, կոչվում են գիսունանսներ։ Կոնսոնանսներ են՝ մաքուր պիմա, մեծ յեվ փոքր տերցիալներ, մաքուր կվինտա, մեծ յեվ փոքր սեխտաներ, մաքուր ոկտավայ յեվ մեծ ու փոքր դեցիմաներ (մաքուր կվարտան մեծ մասամբ հաշվվում են իրեն գիսունանս)։

Մնացած բոլոր ինտերվալները կոչվում են դիմունանսներ։ Կոնսոնանսներն իրենց հերթին բաժանվում են յերկու խմբի՝ լրիվ յեվ քերի. դիմունանսներն ել բաժանվում են յերկու տեսակի՝ դիմունիկ և ձեմափոխված։ Ձեմափոխված ինտերվալներն ել բաժանվում են յերկու խմբի՝ տոնայնական և պատահական (ինտերվալներ)։ Ինտերվալների ստորաբաժանումը պարզ կերպով յերկում է հետեւալ սինեմալում։

Ինտերվալներ

Դիմունանսներ	Դիմունանսներ	Զեմափոխվածներ
Լրիվ կոնս. Թերի կոնս. Դիմունիկ	Մեծացրածներ	Փոքրացրածներ
մք. 1 մք. 5 փ. և մ. 3, փ. և մ. 2,		
մք. 8, փ. և մ. 6, փ. և մ. 7,	Փոքրացրածներ	
մք. 4 մ. 10, փ. և մ. 9, Տոնայնական	Պատահական	Տոնայնական
մք. 4 նական կան կան կան կան	+2,+4,+5. +1,+3,+6. -4,-5,-7. -3,-6.	

Դիմունանսները ըստ մտքի*)

Դիսունան § 60. Դիսունանս ինեւրիայի փրխանցումը կոնսունիք լունանսի կոչվում է դիսունանսի լուծումն և կատարվում ձաւը և գորոշ որենքով:

Դիսունիք § 61. Փոքր սեկունդան ունի յերկու լուծում. 1) վերեւունանսի բերքենը մոռւմ և իր տեղում, իսկ ներքեկի տոնը մեծ սեկունդա իջնում և, 2) վերեկի տոնը բարձրանում և մաքուր կվարտա վեր, իսկ ներքեկի տոնը, ինչպես և առաջին լուծման ժամանակ, իջնում և մեծ սեկունդա ցած: Այսպիսով փոքր սեկունդան լուծվում է փոքր սեկունդայի յեվ փոքր սեխտայի:

Փոքր սեկունդայի դարձվածքը՝ մեծ սեպտիման, նույնպես ունի յերկու լուծում. 1) ներքեկի տոնը մոռւմ և իր տեղում, իսկ վերեկի տոնն իջնում և մեծ սեկունդա ցած, 2) ներքեկի տոնը բարձրանում և մաքուր կվարտա վեր, իսկ վերեկի տոնը, ինչպես և առաջին լուծման ժամանակ, իջնում և մեծ սեկունդա ցած: Այսպիսով մեծ սեպտիման լուծվում է մեծ սեխտայի յեվ մեծ տերցիայի, այսինքն՝ փոքր սեկունդայի դարձվածքը լուծվում և փոքր սեկունդայի լուծումների դարձվածքին:

Մեծ սեկունդան ունի չորս լուծում. 1 և 2) ներքեկի տոնն իջնում և ցած մեծ կամ փոքր սեկունդա, իսկ վերեկի տոնը մոռւմ և իր տեղում. 3 և 4) վերեկի տոնը բարձրանում և վեր մաքուր կվարտա, իսկ ներքեկի տոնը, ինչպես և առաջին յերկու լուծումների ժամանակ, իջնում և մեծ կամ փոքր սեկունդա ցած: Այսպիսով մեծ սեկունդան լուծվում է մեծ յեվ փոքր տերցիայի յեվ նույնպես մեծ ու փոքր սեխտայի:

Մեծ սեկունդայի դարձվածքը՝ փոքր սեպտիման նույնպես ունի չորս լուծում. 1-ին և 2-րդ) ներքեկի տոնը մոռւմ և իր տեղում, իսկ վերեկի տոնն իջնում և մեծ կամ փոքր սեկունդա ցած. 3-րդ և 4-րդ) ներքեկի տոնը բարձրանում և մաքուր կվարտա վեր, իսկ վերեկի տոնը, ինչպես և առաջին յերկու լուծումների ժամանակ, իջնում և մեծ կամ փոքր սեկունդա ցած: Այսպիսով փոքր սեպտիման լուծվում է մեծ յեվ փոքր սեխտայի, այսինքն՝ սեխտայի:

Եթե մեծ սեկունդայի դարձվածքը լուծվում է մեծ սեկունդայի լուծումների դարձվածքներ:

Մասուր կվարտան ունի յերկու լուծում. 1 և 2) ներքեկի տոնը մոռւմ և իր տեղում, իսկ վերեկի տոնն իջնում և մեծ կամ փոքր սեկունդա ցած: Այսպիսով մասուր կվարտան լուծվում է մեծ յեվ փոքր տերցիայի:

Փոքր նոնան ունի յերկու լուծում. 1) ներքեկի տոնը մոռւմ և իր տեղում, իսկ վերեկի տոնն իջնում և փոքր սեկունդա ցած. 2) ներքեկի տոնը բարձրանում և մաքուր կվարտա վեր, իսկ վերեկի տոնը, ինչպես և առաջին լուծման ժամանակ, իջնում և փոքր սեկունդա ցած: Այսպիսով փոքր նոնան լուծվում է մասուր սեկունդայի յեվ մասուր կվինտայի:

Մեծ նոնան ունի յերկու լուծում. 1) ներքեկի տոնը մոռւմ և իր տեղում, իսկ վերեկի տոնն իջնում և մեծ սեկունդա ցած. 2) ներքեկի տոնը բարձրանում և մաքուր կվարտա վեր, իսկ վերեկի տոնը, ինչպես և առաջին լուծման ժամանակ, իջնում և մեծ սեկունդա ցած: Այսպիսով մեծ նոնան լուծվում է մասուր սեկտայի յեվ մասուր կվինտայի:

Մեծ սեկունդաներ. Փոքր սեկունդաներ. Մաքուր կվարտա

Մեծ Նոնաներ. Փոքր Նոնաներ.

Զեկափեր- § 62. Զեկափոխված ինտերվալները, բացառու-
ված ինեւր-թիամբ պատահական (իրումատիկ) ինտերվալների,
վալների ինչպես ասված և վերնում (§ 56), հանդիպում են
լուծումը հարմոնիկ մաժոր և մինոր գամմաների աստիճաննե-
րի վրա, այսինքն՝ յերկու տոնայնության մեջ, դրա-
համար ել ունեն յերկու լուծումից վոչ պակաս:

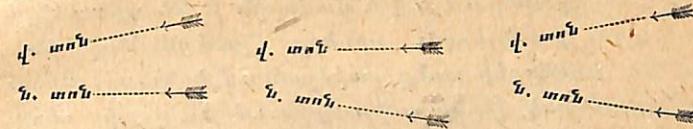
Մեծացրած § 63. Մեծացրած ինտերվալներում, ինչպես հայտնի ինտերվալ-յե, մինոր գամմայի լուծվող տոնը (7-րդ աստիճանը) զրտ-
ների լու-ների լուծում է վերելում, իսկ հարմոնիկ մաժոր գամմայի ի-
ջեցրած 6-րդ աստիճանը գտնվում է ներելում: Յեթե
ինկատի առնենք այն, վոր լուծվող տոնը, հարմոնիկ
ձայնատարության (ГОЛОСОВЕДЕНИЕ) որենքների համա-
ձայն, ձգտում է վեր, իսկ հարմոնիկ մաժոր գամմայի
իջեցրած 6-րդ աստիճանը ձգտում եղեղի ցած, այն ժա-
մանակ պարզ կլինի, վոր մեծացրած ինտերվալներն ի-
րենց լուծման ժամանակ բնդույնվում են:

Մինորում, մեծացրած ինտերվալների լուծման
ժամանակ դիսոնացնող տոնը (մինոր գամմայի 7-րդ
աստիճանը), վոր գտնվում է վերելում, բարձրանում և
փոքր սեկունդա վեր, իսկ ներքենի տոնը մնում է իր
տեղում:

Հարմոնիկ մաժորում, մեծացրած ինտերվալների
լուծման ժամանակ դիսոնացնող տոնը (հարմոնիկ
մաժոր գամմայի իջեցրած 6-րդ աստիճանը), վոր գըտ-
նըլում են ներքենում, իջնում է փոքր սեկունդա ցած,
իսկ վերենի տոնը մնում է իր տեղում:

Բացի վերը ցույց տված այս յերկու լուծումնե-
րից, մեծացրած ինտերվալներից միքանիսի համար
գոյություն ունի մի յերրորդ լուծում ևս, վոր վերա-
բերում է թի մաժորին և թի մինորին, և այդ ժամա-
նակ շարժվում են սիամանակ յերկու տոները. վերենի
տոնը բարձրանում է փոքր սեկունդա վեր, իսկ ներ-
քենի տոնն իջնում է փոքր սեկունդա ցած (իսկ մե-
ծացրած կվարտայում իջնում է և մեծ սեկունդա
ցած):

Մեծացրած ինտերվալների սխեմատիկ լուծումը
կարելի է արտահայտել հետեւալ կերպով.

Բայց պետք է ասել, վոր վերը հիշված այս լու-
րեք միջոցները գործադրելի չեն վոչ ամեն ժամանակ-
այդ դեպքում պետք է գործադրել չերեք միջոցներից
միան այն, վորը վոր տանում է դեպի կոնսոնանս:

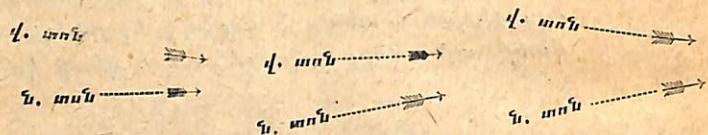
Փոքրաց- § 64. Փոքրացրած ինտերվալները մեծացրած ինտե-
րած ինտեր-վալների դարձվածքն են, այսինքն՝ մինոր գամմայի լուծ-
վալների վող տոնը (7-րդ աստիճանը) գտնվում է ներելում, իսկ
լուծումը հարմոնիկ մաժոր գամմայի իջեցրած 6-րդ աստիճանը
գտնվում է վերելում: Այստեղից պարզ է, վոր փոքրաց-
րած ինտերվալները, հակառակ մեծացրած ինտերվալ-
ներին, լուծման ժամանակ նեղանում են:

Մինորում, փոքրացրած ինտերվալների լուծման
ժամանակ, դիսոնացնող տոնը (մինոր գամմայի 7-րդ
աստիճանը), վոր գտնվում է ներքենում, բարձրանում
և փոքր սեկունդա վեր, իսկ վերենի տոնը մնում է իր
տեղում:

Հարմոնիկ մաժորում փոքրացրած ինտերվալնե-
րի ժամանակ դիսոնացնող տոնը (հարմոնիկ մաժոր
գամմայի իջեցրած 6-րդ աստիճանը), վոր գտնվում է
վերելում, իջնում է փոքր սեկունդա ցած, իսկ ներ-
քենի տոնը մնում է իր տեղում:

Բացի վերը ցույց տված այս յերկու լուծումնե-
րից, փոքրացրած ինտերվալներից միքանիսի համար,

այնպես, ինչպես մեծացրած ինտերվալների համար եր, գոյություն ունի մի լեռըորդ լուծում ևս, վոր վերաբերում ե թե մաժորին և թե մինորին, և այդ գեղաքում լեռկու տոները միաժամանակ են շարժվում, ներքեփ տոնը բարձրանում ե փոքր սեկունդա վեր, իսկ վերեփ տոնն իջնում ե փոքր սեկունդա ցած (փոքրացրած կվինտայում իջնում ե և մեծ սեկունդա ցած):

Բայց պետք ե ասել, ինչպես և մեծացրած ինտերվալների լուծման ժամանակ, վոր վերը հիշված լեռք միջոցները գործադրելի լին վոչ ամեն ժամանակ, և այդ գեղաքում պետք ե գործադրել յերեք միջոցներից միան այն, վորը վոր տանում ե դեպի կոնսոնանս:

65. Այն ինտերվալները, վոր հնչում են միաևների սակ, բայց տարբեր են իրենց գրուրյան ձեվով յել անուհարմանի նով, կոչվում են ենհարմոնիկ հավասար ինտերվալներ. հավասար այսպես, որինակ՝ դո—րե-դիե մեծացրած սեկունդա և բուրյունը դո—մի-բեմոլ փոքր տերցիա ենհարմոնիկ հավասար ինտերվալներ են:

Գիտականանս § 66. Այն ձևափոխված ինտերվալները, վորոնք ներ ըստ լսողության հավասար են (ենհարմոնիկ հավասար) մեջի կոնսոնանս ինտերվալներին, կոչվում են դիսսոնանսներ ըստ մտքի կամ ըստ գոյության ձեմ և չնայած իրենց բարեհնչուն լինելուն, պետք ե լուծվեն կոնսոնանս ինտերվալի: Այդպիսով ձևափոխված ինտերվալների շարքին են պատկանում հետեւյալները:

+2 -4
+5 -7
-6

IX. ՅԵՌԱՆԶՅՈՒՆԵՐ

Յերեք կամ ավելի տարրեր բարձրության տոների ներդաշնակությունը կ'չվում է ակիրոդ: Յեռակումնամականանս

Յեռակումնամականանս § 67. Այն ակկորդը, վոր կազմված ե պրիմայից, չորսից յեռահնչունից կոչվում է յեռահնչուն: Յեռահնչունի չորս հիմնական ձև գոյություն ունի.

Սեբատիկ կորդ § 68. Վերոհիշյալ յեռահնչուններից ամեն մեկն ունի յերկու դարձվածք: Առաջին դարձվածքը, վոր կազմվում է յեռահնչունի հիմքը մի ոկտավա վերտեղափոխելով, կոչվում ե սեքստակորդ և նշանակվում ե 6 թվով. սեքստակորդներն ունեն հետեւյալ փորմուլաները:

Մաժոր յեռահնչյունի սեքստակլորդ

Մինոր

Մեծացրած

Փոքրացրած

Կվարտսիբս § 69. Յեռահնչյունի յերկրորդ դարձվածքը, վորակազմվում է յեռահնչյունի հիմքը և տեղը իւան մի ոկտավավագեր տեղափոխելով, կոչվում է կվարտսեքստակլորդ և նշանակվում է $\frac{4}{6}$ կամ $\frac{6}{4}$. Կվարտսեքստակլորդներն ունեն հետևյալ ֆորմուլաները.

Մաժոր յեռահնչյունի կվարտսեքստ.

Մինոր

Մեծացրած

Փոքրացրած

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Յերես

- Գլուխ I. Զայն.** Յերաժշտական ձայնի հատկությունները: Յերաժշտական ձայնի անունները: Ոկտավաների բաժանումն աստիճանների: Ոկտավաների անունները 3
- Գլուխ II. Զայնագրություն.** Զայնանիշներ (նոտաներ): Նոտայի տեղության հասկացողություն: Նոտաների բաժանումը: Նոտաների տեղության փոքրացումը: Նոտաների տեղության մեծացումը: Կետմերմատու: Պառուզա: Նոտային սիստեմ կամ հընդգադիծ: Բանալիներ 5
- Գլուխ III. Զափ.** Տակտ: Ակցենտ (շեշտ): Ռիթմ: Զափի մբավորումն (գրուպպիրովկա): Սինկոպ: Նախատկատ: Տեմպ: Զայնի ուժը. 14
- Գլուխ IV. Ծաբող տոներ յեկ կիսատոներ:** Կիսատոնն և ամբողջ տոնն: Դիեզ և բեմոլ: Բեկար: Դուրլդեզ և դուրլբեմոլ: Ենհարմոնիզմ: Խրոմատիկ և դիատոնիկ կիսատոններ 18
- Գլուխ V. Գամմաներ.** Գամմաներ: Տետրախորդ: Դիատոնիկ գամմա: Գամմաների աստիճանների անունները: Մաժոր գամմա: Հարմոնիկ մաժոր գամմա: Բնական մինոր գամմա: Հարմոնիկ մինոր գամմա: Մելոդիկ մինոր գամմա: Խրոմատիկ գամմա: Գամմաների ազդակցությունը: Ենհարմոնիկ գամմա. 21
- Գլուխ VI. Մելոդիա.** Մելոդիա: Տօնայնականություն (тональность): Տրանսպոնիրովկա (փոխանցում). 32
- Գլուխ VII. Մելիքմեներ.** Ֆորշլագ: Գրուպպետու: Տրել: Մորդենտ 34

Գլուխ **VIII.** Ինտերվալներ. Ինտերվալներ: Ինտերվալի քա-
նակական մեծությունը: Ինտերվալի վորակական
մեծությունը: Զեափոխված ինտերվալներ: Մե-
ծացրած ինտերվալներ: Փոքրացրած ինտերվալ-
ներ: Բնական մաժոր զամմայի աստիճաններից
ստացվող ինտերվալներ: Հարմոնիկ մաժոր և մի-
նոր զամմաների աստիճաններից ստացվող ին-
տերվալներ: Ինչպես վորոշել ձեափոխված ին-
տերվալների տոնալինականությունը: Ինտերվալ-
ների դարձվածքը: Կոնսոնանսներ և գիսսոնանս-
ներ: Դիսոնանսների լուծումը: Դիատոնիկ դիս-
ոնանսների լուծումը: Զեափոխված ինտերվալ-
ների լուծումը: Մեծացրած ինտերվալների լու-
ծումը: Փոքրացրած ինտերվալների լուծումը: Ին-
տերվալների ենհարմոնիկ հալասարությունը:

Դիսոնանսներ ըստ մտքի 37

Գլուխ **IX.** Ցեռահնցուններ. Ցեռահնչյուններ: Սեքստակ-
կորդ: Կվարտսեքստակկորդ 51

Հայաստակի Ազգային գրադարան

NL0444728

